

INSTITUTIO
PHILOLOGI HEBRAEI.

T I R O N I B U S

S C R I P S I T

GUILIELMUS FRIDERICUS HEZEL,

PHILOS. DOCTOR,

SERENISSIMO HASSIAE LANDGRAVIO
A CONSILIIS REGIMINIS INTIMIS, LL. OO.
PROFESSOR P. O., SACRI CAESAREI PALATII
COMES, ET ACADEMIAE LUDOVICIANAE
H. T. RECTOR.

H A L A E,

TYPIS ET IMPENSIS JOANN. JAC. GEBAUERI

A. R. S.

MDCCC LXXXIII.

INSTITUTIO

PHILOGLOGLI HERBAE.

T I R O N I B U S

S E R I E S I T

CUTHELMUS FRIDERICUS HESSE

PHILOS. DOCTOR,

SENIORISSIMO, HASSEAE LANDGRAVIO

A. CONSIST. REGIMINIS INTIMIS, LL. OO.

PROFESSOR P. O., SACRI CAESARIS PALATI

COMES, ET ACADEMIAE LUDOVICIANAE

H. T. RECTOR.

H A L A E,

TYRIS ET IMPRINIS JOHANNIS JAC. GRIEGERI.

A. M. D.

MDCCCLXXII.

VIRO SUMME REVERENDO,
D. G E D D E S,
THEOLOGO LONDINENSI
CELEBERRIMO,
AMICO, INTER BRITANNOS,
DILECTISSIMO,

D. D. D.

AUCTOR.

VIRO SUMME REVERENDO

D. G. E. D. E. S.

THEOLOGO LONDINENSIS

CELEBRIMO

AMICO INTER BRITANNOS

PECTISSIMO

D. D. D.

AUCTOR

LECTORI

S. D.

AUCTORI

Noli existimare, L. B., constituisse nos apud
animum, exarare *Philologi hebraei institutio-*
nem plenam numerisque omnibus absolutam, ex-
aratam tradere tironibus. Quod si existimaveris,
nec egregie falli, nec finistre vertere non potes
nostrum consilium.

Quae hujus libelli sit conditio, quid nobis et
exarantibus et vulgantibus consilii fuerit, no-
strum est, exponere.

Molimus *Lexicon manuale Hebraicum*, ac-
commodandum tironum usibus, vel eorum, qui-
bus est curta suppellex *). Quod cum arctis cir-
cum-

*) Quem tamen libellum praecedet tempore: *Lexicon no-*
strum Hebr. uberius et selectum, (*Kritisches Wörterbuch*
der Hebr. Sprache,) cujus P. I. jamjam sudat sub prelo.

cumscribendum esset limitibus, ne libelli modum excederet, repetitis centies, centies repetendis observationibus, placuit, quarum creberrimus nobis quidem visus esset usus, praemittere, praefationis loco, observationes, quoties opus fuerit, lectores ad eas ablegaturis.

Exaratae, profuturae cum viderentur et iis, qui vel lexico utuntur quocunque alio, vel omnino occupati literis sunt Hebraicis, et seorsim edere constituimus.

Inscribendus, seu titulo, quem dicunt, munendus jam erat libellus. Inscriptimus, prouti visum nobis erat. Vale L. B. auctori fave. Dab. e museo, Giesae Cattorum, Calend. Januar. A. R. S. clc lb cc LXXXIII.

LEXICI HEBRAEI

PRODROMUS.

LEXICI HEBRAEI

U.S. PROROM

LEXICI HEBRAEI PRODROMUS.

Ne centies repetendae nobis essent aut super formali, quam dicunt, vocum Hebraicarum significatione, aut literarum vocalium apud Hebraeos indole ac ratione singulari, aut super vocum Hebraearum, cum iisdem, vel Arabicis, vel Aramaeis, conferendarum et sibi quasi conciliandarum legibus, aut super literarum vel permutatione, vel transpositione, observationes: Satius esse duximus, praemittere Lexico nostro leges, quarum cognitio tironibus certe profutura videretur, potiores ac praecipuas, ablegaturi ad eas, quotiescunque earum in Lexico, quod molimur, Hebraico, nobis visus fuerit usus.

LIBER I.

DE

VOCUM HEBRAEARUM SIGNIFICATIONE FORMALI.

Sistat Prodromi nostri liber I. legum, in singulari, *de vocum Hebraearum significatione formali*, libello traditarum compendium; legum et observationum serie, numerorumque, quibus ibi notatae sunt, ordine plane retentis, ita, ut quae quis diligentius fufiusque exposita, argumentis firmata, exemplis compluribus

A 2

illu-

a) *Allgemeine Formenlehre, oder Formalmechanik der Hebräischen Sprache, zur Erleichterung dieses Sprachstudiums.*
Halae 1793. 8.

illustrata quaesiverit, nullo omnino negotio, in libello nostro, cujus mentionem fecimus, singulari, inveniat.

Tenendi primo sunt Canones, qui sequuntur ^{b)}:

Canon I. ^{c)} Vocabula Hebraeorum *primitiva*, *verba* sunt, unde descendunt *nomina*, cum reliquis orationis partibus. Sic חכם *sapiens, eruditus*, descendit a verbo חָכַם *sapuit* rel.

Subinde tamen *verbum* mutuatur significationem a *nomine*, orto primitus a verbo eodem, quod *verbum denominativum* adpellare placuit Grammaticis. Sic לבן *significat albus fuit*. Inde venit nomen לבנה *lunar* (ab argilla albente dictus). Ab hoc nomine mutuatur *verbum*, *thema nominis*, significationem: *Coxit lateres*. — *Denominativum* tunc adpellant.

Canon II. ^{d)} *Formam* sortiuntur *externam* et, inde quae pendet, *significationem* nomina *conjugationis* singularis, ex cuius vel *infinitivo*, vel *participio*, vel *futuro* descendunt.

Canon III. ^{e)} Quam *variae* deprehenduntur *Conjugationum*, earumque *temporum*, tam *variae* dantur *nominum* inde effectorum *formae*.

Canon IV. ^{f)} Ab *infinitivis* descendunt *nomina* quam plurima, ita nimirum, ut infinitivi nominum naturam atque indolem induant, et significant

- 1) vel *actionem*, *passionem*, *qualitatem*, *statum* et *officium*.
- 2) vel *actionis*, *passionis* &c. *Subiectum*.
- 3) vel illius *Objectum*.
- 4) vel *Effectum*.
- 5) vel *Instrumentum* s. *medium*.
- 6) vel *Tempus*.
- 7) vel *Locum*.

Ca-

b) vid. l. c. p. 4. sqq.

c) vid. l. c. p. 4.

d) vid. ibid.

e) vid. l. c. p. 5.

f) vid. l. c. p. 6. sq.

Canon V. 8) Ex *Futuris* derivanda sunt nomina,

- 1) quorum literis radicalibus praefixum est *נ* *instrumenti*, qua de re *instrumenti notionem* adipiscuntur. Quae vero cum in *Participiis*, ortis proxime ex *Futuris*, numeranda essent, numerentur. (Vid. *Canon VI.*)
- 2) quorum literis radicalibus praefixum est *נ* *loci*; propter quod *loci* notione veniunt.
- 3) quaedam, quorum literis radicalibus praefixum est *נ*, quaeque *temporis notionem* innuunt; nisi malis repetere ex infinitivis, quibus *adjuncta* sit temporis notio.
- 4) quorum literis radicalibus praefixum *נ* est, praeformativum scilicet tertiae personae masc. gen. *Futurorum*. Notionis solent esse participialis, vel innuere actionis, passionis, qualitatis, status &c. *Subiectum*.
- 5) quorum literis radicalibus praefixum *נ* est, praeformativum scilicet tertiae personae fem. gen. *Futurorum*, innuentia aut *actionem*, passionem, qualitatem &c. *ipsam*, aut illius sive *Subiectum*, sive *Objectum*, sive *Instrumentum* et *medium*.

Canon VI. 1) Ex *Participiis* orta sunt nomina,

- 1) quae *Participiorum* et *forma* gaudent et *significatione*.
- 2) quae *נ instrumenti* in fronte gerunt, venientia *instrumenti* notione; participia dixerim *factitia*, orta proxime e *Futuris*. Vid. *Can. V. 1.*

Observatio i). Quaedam vel e *Praeteritis* prodiisse nomina equidem haud negaverim, v. g. עֵינִי, אֵלֶם, חֶכֶם rel. Sed prodire poterant eadem, ejusdemque notionis, et ex *Infinitivis*, formarum *Conj. I.* קָבַל et *Conj. II.* קִיבֵּל rel.

g) vid. l. c. p. 9. sq. h) vid. l. c. p. 17. i) vid. ibid.

SECTION I.

Nomina petita e Conj. I. (Kal.)

CAP. I.

*Petita ex Infinitivo Conj. I. (Kal.)**Infinitivi:*

§. I.

Formae קבול, קכל, et
Notionis

1) *Actionis, passionis, qualitatis, status et officii:*

כבר *gravitas, honor, divitiae &c.* R. כבר.

לוט *abscondio.* R. לוט.

2) *Subjecti:*

גדול *magnus.* R. גדל. Sed vid. et Particip.

formae קבל.

3) *Objecti:*

איום *terribilis; qui timetur.* R. אים.

4) *Effectus:*

תקע *classicum.* R. תקע.

5) *Instrumenti s. medii:*

שוט *(pro שוט) scutica.* R. שוט.

6) *Temporis:* o.

7) *Loci:*

נוה *tractus.* R. נוה Arab.

§. 2.

Formae קִבֵּל (קָבַל).

Notionis

1) *Actionis, passionis, qualit. &c.*

שׁוּלָל spoliatio. R. שָׁלָל.

2) *Subiecti:*

רֹטָא rota. R. אָפֵן.

3) *Objecti:*

תֵּשָׁבֵז thesaurus. R. אֶצֶר. At vid. Nr. 4.)

4) *Effectus:*

אֶצֶר vid. sub Nr. 3.

5) *Instrumenti s. medii:*

חֶתֶם s. חֶתֶמֶת annulus obsignatorius. R. חֶתֶם.

6) *Temporis:* ׀.

7) *Loci:*

אָהֶל tentorium. R. אָהֶל.

§. 3.

Form. קִבֵּלָה, קָבַלָה.

Notionis

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

שָׁחֹר nigredo. R. שָׁחֹר.

טוֹב bonitas. R. טוֹב.

עֹז robur. R. עֹז.

2) *Subiecti:*

שָׁבֵד, שָׁבֵד perplexum. R. שָׁבֵד, שָׁבֵד.

3) *Objecti:*

אֱלֹהִים numen (colendum). R. אֱלֹהִים.

4) *Effectus*:

acervus. R. חֶמֶר.

5) *Instrumenti f. medii*:

cingulum. R. אֶזֶר.

6) *Temporis*: o.7) *Loci*:

forum. R. רֶחֶב.

§. 4.

Form. קוֹבֵל.

Notionis

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

collectio, consumptio. R. אִסָּף.

dilectio, amor. R. אֶהֱב.

2) *Subjecti*:

residuum. Adv. magis. R. יֵתֵר. Vid. et Particip. form. קֶבֶל.

3) *Objecti*:

cibus. R. אֵכֵל.

opus. R. פִּעֵל.

4) *Effectus*:

summa, mensura. R. תֵּכֵן.

munus. R. שִׁחָר.

5) *Instrumenti f. medii*:

redemptionis pretium. R. כֶּפֶר.

6) *Temporis*:

diluculum, mane. R. בֶּקֶר.

7) *Loci*:

desolatum, locus desolatus. R. חֶרֶב.

turris, carcer. R. טֶהֱר. Arab.

§. 5.

§. 5.

Form. קָבַל.

Notionis

1) *Actionis, passionis, qualitatis &c.*

בָּרַךְ solitudo. R. בָּרַךְ.

2) *Subjecti:*

אָמֵן firmus. Inde 1) fidelis; 2) artifex. Vid. et *Particip. formae* קָבַל.

3) *Objecti:*

טָרַח dilaniatum. R. טָרַח.

מָסַח liquefactus. R. מָסַח.

4) *Effectus:*

דָּבַר verbum. R. דָּבַר.

5) *Instrumenti:*

(דָּרַךְ via. R. דָּרַךְ.)

כָּרַע Dual. כַּרְעִים crura. R. demisit se.

6) *Temporis.*

7) *Loci.*

} o.

§. 6.

Form. קָבַל.

Notionis

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

סָבַךְ, שָׁבַךְ perplexitas. R. סָבַךְ, שָׁבַךְ.

2) *Subjecti:* o.

3) *Objecti:*

סָבַךְ, שָׁבַךְ perplexum, reticulum, clathrum.

R. סָבַךְ, שָׁבַךְ.

4) *Effectus*:

כְּתָב scriptum. R. כְּתָב.

5) *Instrumenti s. medii*:

אָסֶר vinculum, votum. R. אָסֶר.

6) *Temporis*:

זְמַן tempus statutum. R. זְמַן.

7) *Loci*: ו.

§. 7.

Form. קָבַל.

Notionis

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

אָוֶן vanitas; dolor, moeror. R. אָוֶן.

שָׁוָא (pr. שָׁוָא) falsitas, vanitas, malum. R. שָׁוָא.

2) *Subiecti*:

אָוֶן vanum, falsum.

שָׁוָא id. — Malum.

3-6) ו.

7) *Loci*:

מִדָּוָה medium; internum. R. מִדָּוָה.

§. 8.

Form. קָבַל (rarius קָבַל).

Notionis

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

מַעַט paucitas. R. מַעַט.

סַחַר negociatio. R. סַחַר.

2) *Subiecti*:

גִּבּוֹר vir. R. גִּבּוֹר.

סָבָה rubus. R. סָבָה. Chald. סַנִי.

3) Ob-

3) *Objecti*:

(סִבֵּךְ perplexum. R. סִבֵּךְ.)

4) *Effectus*: o.

5) *Instrumenti f. medii*:

שֹׁכֵם humerus. R. Aeth. שֹׁכֵם.

עָלָה (Apoc. טֵעָלָה) elatio, super. R. עָלָה.

6) et 7) o.

Observ. 1. Form. קָבַל pertinet ad קָבַל.

Observ. 2. Ad form. קָבַל pertinent nomina tertiae rad. ה quiesc. apocop. ut בֵּר filius, ex עָלָה ex עָל, עָדָה ex עָד, בָּרָה.

Observ. 3. Ad form. קָבַל pertinent nomina defectiva (gemin. ע et ע"ן) quae vocalem (-) sibi substratam servant vel crescentia a fine. Ut רָצִי (ex רָצָע). Inde רָצִי. — אָה (ex אָהָה). Inde אָה. — Aliud est פָּת (ex פָּתָה). Inde פָּתוּ (non פָּתוּ). —

§. 9.

Form. קָבַל^k (בֵּית et בָּעַל, מָלַח).

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

קָטַל occisio. R. קָטַל.

זָבַח mactatio. R. זָבַח.

לָחַץ oppressio. R. לָחַץ.

צִיד venatio. R. צִיד.

חֲנִן (חֲנָן) gratia. R. חֲנִן.

בָּזָז direptio. R. בָּזָז.

2) *Sub-*

k) Item ex geminantibus ע formae אָם et פָּה quarum vocalis (.. et _) crescentium a fine, transit in Chirek. (פָּחַח) פָּה ex פָּה; (אָמָם) אָם ex אָם.

2) *Subiecti*:

וְלָר natus. R. וְלָר, יָלָר. Sed vid. *Particip.*
form. קָבַל.

3) *Objecti*:

לֶחֶם esca, panis. R. לֶחֶם.

שֶׁלַח missile. R. שֶׁלַח.

לַעֲנ irrisationis *objectum*. R. לַעֲנ.

נֶסֶם (נֶסֶם) vexillum. R. נֶסֶם.

גִּרְדָּר (גִּרְדָּר) coriandrum. R. גִּרְדָּר.

4) *Effectus*:

פֶּסֶל sculptile. R. פֶּסֶל.

דִּמְעָה lacrymae. R. דִּמְעָה.

מַחֲץ vulnus. R. מַחֲץ.

צֶלֶל (צֶלֶל) umbra. R. צֶלֶל.

פֶּתֶת (פֶּתֶת) frustum. R. פֶּתֶת.

5) *Instrumenti s. medii*:

חֶבֶל funis. R. חֶבֶל.

קֶלַע funda. R. קֶלַע.

רֶהַט aqualis. R. רֶהַט.

רֶמֶשׂ remus. R. רֶמֶשׂ.

אֶתֶת (אֶתֶת) ligo. R. אֶתֶת.

חֶכֶךְ (חֶכֶךְ) palatum. R. חֶכֶךְ.

6) *Temporis*:

עֶרֶב vespera. R. עֶרֶב.

רֶגַע momentum. R. רֶגַע.

שָׁחַר diluculum. R. שָׁחַר.

קִיץ aestas. R. קִיץ.

עֵתֶת (עֵתֶת) tempus. R. עֵתֶת.

7) *Loci*:

שֶׁכֶן habitaculum. R. שֶׁכֶן.

רֵיחַ spatium. R. רֵיחַ.

פֶּתֶת

תחת locus inferior; infra; loco. R. תחת.

קן nidus. R. קן.

בית, ברת domus, tentorium. R. בית, ברת.

Observ. 1. Defectiva (gemin. et quiesc. ע) formae אמ, חק repeti quoque possent a forma קבל f. קבל (§. 11. et 13.) ita, ut אמ diceretur pro אמם f. אמם (pereunte, uti solet, media rad. in geminantibus ע in Conjug. I. IV, VII. VIII.) et חק f. חק pro חיק f. חיק (retracta vocali, ut quiesceret med. rad. (י); praeterea, quiescens, elisa. Conf. lib. II.)

Observ. 2. Defectiva (gemin. ע) formae נן retinentia, vel dum crescunt a fine, vocalem (-), *subjecti* notionem involventia, aestimari quoque possent *Participia*, formae קבל, correptae ex קבל. Vid. *Particip.* huj. form.

Observ. 3. Formae קבל, מלח, בעל et בית masculinae, evadunt femininae, ita, ut vel addatur in fine terminatio fem. ה mutatis ceteroquin, secundum leges gramm. vocalibus (סחבה ex רשע, זמרה ex זמר) vel restituatur ante forma prima קבל. Sic צדק ex forma prima (צדק) facit צדקה; נהם (ex נהם) rel.

Observ. 4. Perinde in plurali! Sic מלך e forma prima (מלך) facit מלכים; בעל (ex בעל) facit בעלים; זבח (ex זבח) facit זבחים; ביותם (ex ביות) בית.

§. 10.

Form. (קבל, קבל, קבל) (ort. ex masc. קבל).

Notione

1) Actionis, passionis, qualit. rel.

נבל stultitia. R. נבל.

2) Sub-

2) *Subiecti*:עֲבָנָה nubes. (*quas. tegens.*) R. עֲבָן.3) *Objecti*:

בְּתָה (pro בְּוֹתָה) defolatum. R. בּוֹת.

4) *Effectus*:

אֲנָחָה suspirium. R. אֲנָח.

5) *Instrumenti s. medii*:

עֲטָרָה diadema. R. עֲטָר.

6) *Temporis*:

עֲצָרָה dies festus. R. עֲצָר.

7) *Loci*:

עֲרֵבָה locus campestris. R. עֲרֵב.

Observ. 1. Formam breviorē קֶבֶלַת *vid.* §. 18.*Observ. 2.* Reliquas, terminatione fem. הָ mere suffixa, ortas, ut קֶבֶלַת ex קֶבֶל; קֶבֶל s. קֶבֶל ex קֶבֶל vide sub formis terminationis masc. —*Observ. 3.* Nomina fem. gen. bisyllaba verbor. כָּלָה &c. (כָּלָה, אֵלָה) ut (·) notata (·) utrinque ל"ה rectius derivantur a forma קֶבֶל, ita ut v. g. אֵלָה accedente terminatione feminina הָ, transeat in כָּלָה (pro כָּלָהּ).

§. 11.

Form. (קֶבֶלָה) קֶבֶל

Notione

(1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

הַבֵּל vanitas. R. הַבֵּל.

פִּלְטָה evasio. R. פִּלְטָה.

יִשְׁנָה (יִשְׁנָה) somnus. R. יִשְׁנָה.

2) *Sub-*

2) *Subiecti*:

גִּידָה, גִּידָה septum, maceries. R. גִּידָה. Sed
vid. *Particip.* form. קָבַל.

3) *Objecti*:

גִּזְלָה, גִּזְלָה raptum. R. גִּזְלָה.

4) *Effectus*:

עֵרְמָה acervus. R. עֵרְמָה.

5) *Instrumenti s. medii*:

יִתָּר paxillus, clavus. R. יִתָּר.

6) *Temporis*: ם.

7) *Loci*:

חֲצָר atrium, villa. R. חֲצָר.

§. 12.

Form. קָבַל.

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

יְבָר ignoratio, peregrinitas. R. יְבָר.

2) *Subiecti*:

לֵבָב cor. R. לֵבָב.

3) *Objecti*:

שִׁכָּר sicera, potus. R. שִׁכָּר.

4) — 6) ם.

7) *Loci*:

חֲמַת uter, lagena. (?) R. חֲמַת Arab.

§. 13.

§. 13.

Form. קָבַל.

Notione

- 1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*
 יָלַל ejulatio. R. יָלַל.
 רִיחַ (רִיחַ) odor. R. רִיחַ.
- 2) *Subjecti:*
 שָׁלוֹם (שָׁלוֹם) tranquillus. R. שָׁלוֹם. Sed
 vid. *Particip. form.* קָבַל.
- 3) *Objecti:*
 אִימָה (אִימָה) horroris *objectum*. R. אִימָה.
- 4) *Effectus:*
 בֹּאֵר fovea, puteus. R. בֹּאֵר.
 קִיז (קִיז) lancea. R. קִיז *Arab.*
- 5) *Instrumenti f. medii:*
- 6) et 7) o.

§. 14.

Form. קָבַל (f. קָבַל rarius).

Notione

- 1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*
 זָכַר recordatio, memoria. R. זָכַר.
 חָקַר perscrutatio. R. חָקַר.
 פֶּתַח apertura, apertio. R. פֶּתַח.
 חֵדָה, חֵדָה, חֵדָה gaudium. R. חֵדָה, חֵדָה.
- 2) *Subjecti:*
 הֹלֵךְ viator *ambulans*. R. הֹלֵךְ.
 בֶּן (בֶּן) filius. R. בֶּן. Sed vid. et *Particip.*
form. קָבַל.

3) Ob-

3) *Objecti*:

סָבַל onus. R. סָבַל.

4) *Effectus*:

נָסַךְ libamen. R. נָסַךְ.

5) *Instrumenti f. medii*:

חָשַׁב cingulum. R. חָשַׁב Arab. —

6) *Temporis*: o.

7) *Loci*:

קָרַם oriens. R. קָרַם.

§. 15.

Form. קָבַל (F. קָבַל).

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

נָרַש extrusio, expulsio. R. נָרַש.

בִּוּז contemptus. R. בִּוּז.

2) *Subiecti*:

אָנֵש aeger, infirmus. R. אָנֵש.

קָבַל altus.) Vid. *Particip. formae* קָבַל.

3) *Objecti*:

חָמַד res desiderata et expetita. R. חָמַד. Vid.

Particip. form. קָבַל.

4) *Effectus*:

שָׁמַע fama. R. שָׁמַע.

צוּר forma. R. צוּר.

5) *Instrumenti f. medii*:

אָסַר (אָסַר) vinculum. R. אָסַר.

חוּט filum. R. חוּט.

6) *Temporis*:

שמורות *pl. vigiliae*. R. שִׁמְר.

7) *Loci*:

בְּצֹר *spelunca*. R. בְּצֹר.

שֹׁק *platea*. R. שֹׁק.

§. 16.

Form. (קוֹבֵל) קוֹבֵל.

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

מַעֲד *vacillatio*. R. מַעֲד. מוֹעֲדָה, מוֹעֵד.

2) *Subjecti*:

שֹׁעַל (?) *thos*. R. שֹׁעַל.

3) *Objecti*:

יֶקֶשׁ *illaqueatus, irretitus*. R. יֶקֶשׁ.

4) *Effectus*:

כּוֹמֵז (?) *Vid. Lex*.

5) *Instrumenti f. medii*:

סִגְר *cavea. (Compes.)* R. סִגְר.

6) *Temporis*: o.7) *Loci*:

אָרֶה *stabulum*, אָרֶה f. אָרוּ f. אָרֶי.

§. 17.

Form. קְבִילָה f. קְבִיל, קְבִיל.

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

עֲלִלָה *actio, operatio*. R. עֲלִל.

בְּכִי *fletus*. R. בְּכִי.

עֲבִי *crassities*. R. עֲבִי.

2) *Sub-*

2) *Subjecti*:

אָפּטִימַס optimas. R. אָפּטִימַל.

הֶרֶס herus, dominus. R. גֶּבֶר.

פִּילִי filius. R. בֶּן.

מִירִס mirus. R. פֶּלֶא. Vid. et *Particip.* form. קָבִיל.

3) *Objecti*:

לִיגַטִּים ligatus. R. אֲסִיר.

פְּרַאֶפִּידִיּוּם praesidium. Praefectus. R. נֶצֶב.

פְּהַרֶּתָּה pharetra. R. תֵּלָה. Sed vid. et *Particip.* קָבִיל
verborum notionis *transitivae*. —

4) *Effectus*:

מַנִּיפּוּלִים manipulus. R. עֵמֶר Arab. (غ).

סְטַטוּאָה statua. R. נֶצֶב.

פְּרֹוֶנְטִיּוּס proventus. R. נֹוֶב. Sed vid. et *Particip.* קָבִיל.

5) *Instrumenti f. medii*:

אַרְמִילָה armilla. R. צֶמֶר.

צִיגּוּלִים cingulum. R. מִזֵּחַ.

לִּצְרִית lucerna. R. נֹוֶר.

6) *Temporis*:

וֵרֶם ver. R. זֶמֶר.

וִינְדֵמִיָּה vindemia. R. בִּצֹּר.

7) *Loci*:

אֲרִיסִי oriens. R. קֶדֶם.

לֹוּלִי loculus, marsupium. R. חֶרֶט.

Observ. Forma rarissima est קִיבּוּל, v. g. רִיפּוּת
ptifana. R. רֶפֶת Arab.

§. 18.

Form. fem. קָבִילָה (masc. קָבִיל et קָבִיל).

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

אֱמִנָּה (אֱמִנָּה) fides, veritas. R. אֱמִן.

עֲתָרָה abundantia. R. עֲתָר.

B 2

2) *Sub-*

2) *Subiecti*:

jumentum. R. בָּהֶם. Sed vid. et *Particip. form.* קָבַל et קָבַל.

3) *Objecti*:

palatha. R. דָּבַל.

4) *Effectus*:

petitum; preces. R. אֲרַשׁ.

5) *Instrumenti f. medii*:

corona. R. עָטַר.

6) *Temporis*:

dies festus. R. עָצַר.

7) *Loci*:

urbs, civitas. R. collegit, congregavit.

§. 19.

Form. קָבַל (ex masc. קָבַל).

e. g. שִׁחַלַת, תִּכַּלַת vid. *Lex*.

§. 20.

Form. קָבַל (ex קָבַל).

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

sculptura. R. חָרַשׁ.

2) *Subiecti*: o.3) *Objecti*:

suffimentum. R. קָטַר.

4) *Effectus*:

scriptum. R. כָּתַב.

5) *Instrumenti f. medii*:

tunica. R. כָּתַן.

6) et 7) o.

§. 21.

§. 21.

Form. קָבַלְתָּ (ex קָבַל).

Vid. Particip. Benon. form. קָבַלְתָּ.

§. 22.

Form. קוּבַלְתָּ (ex קוּבַל).

v. c. מוּעָדָת vacillatio. R. מַעַר.

§. 23.

(Form. desinent. in תִּי femin., ut

קָבַלְתָּ (ex קָבַל §. 8. f. §. 9.)

קוּבַלְתָּ (ex קוּבַל §. 13. f. §. 14.)

קָבַלְתָּ (ex קָבַל §. 3. f. §. 4.)

Notione

1) Actionis, passionis, qualit. rel.

זָמַר cantio. R. זָמַר.

עֲזָרָה auxilium. R. עֲזָר.

2) Subjecti: o.

3) Objecti:

זָמַר (Nr. 1.)

4) Effectus:

קָצָה finis, extremitas. R. קָצָה.

5) Instrumenti s. medii: o.

6) Temporis:

מָחָר postridie. R. מָחָר.

7) Loci: o.

§. 24.

Form. fem. definit. in ית, ut

- קבלית ex קבל (§. 1.)
 קבלית ex קבל (§. 3.) f. קבל (§. 4.)
 קבלית ex קבל (§. 5.)
 קבלית ex קבל (§. 8.) f. קבל (§. 9.)
 קבלית ex קבל (§. 9.)
 קבלית ex קבל (§. 11.) f. קבל (§. 13.)
 קבולית ex קבול (§. 15.)
 קובלית ex קובל (§. 16.)
 קבילית ex קביל f. קביל (§. 17.)

Notione

- 1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*
אחרית posteritas. R. אחר.
- 2) *Subjecti:*
הרית praegnans, grvida. R. הרה.
- 3) *Objecti:*
זכוכית vitrum. R. זכר.
- 4) *Effectus:*
תבנית summa; demensum. R. תבן.
- 5) *Instrumenti:*
חבית hasta, lancea. R. חבה.
- 6) *Temporis:* o.
- 7) *Loci:*
שחית fovea. R. שחה (שוח).

§. 25.

Form. definent. in **ות** fem.

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

ענות mansuetudo. R. **ענה**.

2) et 3) o.

4) *Effectus*:

חצות medium. R. **חצה**.

5) — 7) o.

§. 26.

Form. fem. definent. in **ות**, ut

קבלות ex **קבל** f. **קבל** (§. 3. 4.)

קבלות ex **קבל** (§. 5.)

קבלות ex **קבל** (§. 8.) f. **קבל** (§. 9.)

קבלות ex **קבל** (§. 9.)

קבלות ex **קבל** (§. 11. 13.)

קבילות ex **קביל** (§. 17.)

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

אילות robur, virtus. R. **איל**.

2) *Subjecti*:

רעות focius, focia. R. **רעה**.

3) *Objecti*:

ברות cibus. R. **ברה**.

4) *Effectus*:

עדות testimonium, praeceptum, lex. R. יַעַר.
Arab وعِد.

5) *Instrumenti f. medii*:

הַלְמוֹת malleus. R. הַלֵּם.

6) *Temporis*: ו.7) *Loci*:

חֲנוּת cellula, mansiuncula. R. חֲנָה Chald.

Observatio: Nomina desinentia in וֹת, simul
cum מ praeformativo, vid. §. 27. 28.

§. 27.

Form. cum מ praeformativo.

a) מִקְבֵּל f. מִקְבֵּל.

subaddita et terminatione fem. הָ.

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

מִשְׁלוּחַ emissio (extensio manus). R. שְׁלַח. —

2) *Subjecti*:

בְּנוֹן filius, soboles. R. בֵּן.

3) *Objecti*:

מִטְמוֹן thesaurus. R. טָמֵן.

4) *Effectus*:

מַעוּג placenta. R. עוּג (עֵגֶג).

5) *Instrumenti f. medii*:

מִשְׁרָה mensura. R. שָׁר.

Observ. Reliqua, cum מ instrumenti, ejusdemque
notione, vid. f. l. sub *Particip.*

6) *Tem-*

6) *Temporis*:

לְקַשׁ tempus ferotinum. Pluvia ferot. R. לְקַשׁ.

7) *Loci*: Vid. nomina cum לְ loci, ejusdemque notione *formali*, f. l. sub *Futur*.

§. 28.

Form. cum מְ praeformativo,

מְקַבֵּל. מְקַבֵּל. — מְקַבֵּל. מְקַבֵּל.
מְקַבֵּל. מְקַבֵּל. — מְקַבֵּל. מְקַבֵּל.

Subaddita et term. femin.

וְתֵּת, וְתֵּת, וְתֵּת.

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. rel.*

מַשָּׂה unctio. R. מַשָּׂה.

2) *Subjecti*:

מִשְׁלָה, מִשְׁלָה, מִשְׁלָה, מִשְׁלָה dominus.
R. מִשְׁלָה.

3) *Objecti*:

מִלְאָכָה, מִלְאָכָה, מִלְאָכָה opus, cui immittitur
manus. R. לְאֵת Aeth.

4) *Effectus*:

מִכְתָּב scriptura, scriptum. R. כְּתָב.

5) *Instrumenti f. mēti*:

מִרְקָח, מִרְקָח unguentum, pigmentum. R. רִקָּח.

Observ. Vid. et nomina instrumenti notione sub
Particip. —

6) *Temporis*:

מִשְׁחָר diluculum. R. שַׁחַר.

7) *Loci*:

מוֹעֵד vid. §. seq. Nr. 7. מוֹעֵד.

§. 29.

Formae cum מ praeformativo,

מקבל. מקבל. מקבל. c)

Subaddita et termin. fem. ה, vel ת.

Notione

1) Actionis, passionis, qualitatis, rel.

מספר planctus. R. ספר.

מראה visio, adspectus. R. ראה.

מועד constitutio f. determinatio loci et temporis.

R. יעד.

2) Subjecti:

מסכן pauper. R. סכן.

3) Objecti:

מקנה opes, grex. R. קנה.

4) Effectus:

מועצה consilium. R. יעץ.

5) Instrumenti f. medii:

מרפא it. medicamentum, medicina. R. רפא.

6) Temporis:

מועד tempus statutum. R. יעד.

7) Loci:

מנלה pascuum. R. Aeth. נלה (נלו).

Observ. Reliqua nomina, quibus inest loci notio, ceu e futuro formata, infra quaerito f. l.

§. 30.

Formae cum מ praeformativo,

מקביל et מקביל. d)

Notione

1) Actionis, passionis, qualit. rel.

משחית perditio. R. שחת.

מחמור desiderium. R. חמור.

2) Sub-

2) *Subiecti*:

מָרוּר *vagus, exul.* R. רוּר.

3) *Objecti*:

מִנּוּר *it. timoris objectum.* R. גִּוּר.

4) *Effectus*:

מְרִיבָה *lis, rixa.* R. רִיב.

5) *Instrumenti* f. *medii.*

Vid. *Observat.* ad §. 27.

Nr. 5.

6) *Temporis*: o.

7) *Loci.* Repet. *Observat.* ad §. 27. Nr. 7.

§. 31.

Nomina cum **N** praeformativo, formarum

אֶקְבֹּל	}	ex Infinit. form. קִבֹּל §. 3.	} cum N prosthetico.
אֶקְבֹּל			
אֶקְבֹּל et אֶקְבֹּל	}	ex Infinit. form. קִבֹּל (§. 8.) f. קִבֹּל (§. 6.)	
אֶקְבֹּל			
אֶקְבֹּל			
אֶקְבֹּל			
אֶקְבֹּל			
אֶקְבֹּל	}	ex Infinit. form. קִבֹּל (§. 13.)	
אֶקְבֹּל			
אֶקְבֹּל	}	ex Infinit. form. קִבֹּל (§. 15.)	
אֶקְבֹּל			

Notione

1) *Actionis, passionis, qual. &c.*

אֶבְחָה *divisio, interfectio.* R. אֶבָּחָ Arab.

2) *Subiecti*:

אֶפְרוּחַ *pullus avium.* R. פֶּרוּחַ.

3) *Objecti*:

אֶתְנָה *merces. Donum pec. meretricium.* R. תְּנָה.

4) *Effectus*:

אֶגְרוּף *pugnus.* R. גְּרָף *convolvit.*

5) *In-*

5) *Instrumenti f. medii:*

בָּטֵן f. בֶּנֶט. R. אֲבֵט balteus.

6) *Temporis:*

שָׁמַר. R. אֲשֶׁמֶרֶת, אֲשֶׁמֶרֶה pervigilium.

7) *Loci:*

סִים, שִׁים. R. אֲשִׁים (?) horreum. (pro אֲשִׁים)

§. 32.

Nomina cum ך paragogico, praevis vocalibus
vel *a*, vel *i*, vel *o*, vel *u*:

וּן, יוּן, יִין, יֶן.

Notione, eaque intensiva,

1) *Actionis, passionis, qualitatis, rel.*

אָבֵד. R. אֲבָדָן, אֲבָדָן perniciēs, exitium.

וְהִיָּו. R. הִיָּו meditation.

2) *Subjecti:*

חֲשֵׁמֶן. R. חֲשֵׁמֶן (Ar.) magnus.

קָצֵה. R. קָצֵה (Kadi. Ar.) dux, magistratus.

אָבִי, אָבֵה. R. אָבִי pauper.

3) *Objecti:*

אֲתָבָה. Vid. §. 31. אֲתָבָה donum.

קָרָבָה. R. IV. obtulit. id. (oblatio).

4) *Effectus:*

בָּנָה, בָּנִי. R. בָּנָה aedificium.

5) *Instrumenti f. medii:*

לִינֵק. R. לִינֵק (Ar. per לִי) linxit. לִשָּׁן lingua.

6) *Temporis:*

נִיפָן Nifan, *mcnsis*, אֶבֶט vexillum. *Quasi*: Mar-
tius, a Marte.

7) *Loci:*

בֵּית, בֵּיתָה. R. בֵּיתָה domus (magnifica), palatium.

C A P. II.

Nomina petita e Futuro Conj. I. (Kal.)

Futura Conj. I. (Kal.)

§. 33.

Nomina cum מ praeformativo, significantia locum, formarum

1) מִקְבֵּל מִקְבֵּל	2) מִקְבֵּל מִקְבֵּל מִקְבֵּל מִקְבֵּל	3) מִקְבֵּל מִקְבֵּל מִקְבֵּל	4) מִקְבִּיל	5) מִקְבִּיל
-------------------------	---	-------------------------------------	--------------	--------------

1) Formae Nr. 1. litera radicali med. munita vocali Cholem:

Notione

A) loci, in quo? (ubi?)

מִלֵּן diverforium. R. לֵּן, לֵּן.

מִסְתֹּר latibulum. R. סֹתֵר.

B) loci, quo? (ad quem?) (wohin?)

מִנִּיט refugium. R. נִיט.

C) loci, per quem?

מִבֹּא it. locus, per quem intratur. R. בֹּא.

2) Formae Nr. 2. med. rad. vocali (־) munitâ; addita et subinde term. fem. תִּי.

Notione

A) loci, in quo? (ubi?)

מֵאֵרֶב locus insidiarum. R. אֵרֶב.

מִיֹּשֶׁב fedes. R. יֹשֶׁב.

B) loci, quo? (wohin?)

מִקְוָה confluxus aquarum (locus). R. קוּה.

C) loci, per quem?

מֵעֵלָה gradus. R. עֵלָה.

3) For-

3) Formae Nr. 3. med. rad. vocali (..) efferendâ:

Notione

A) loci, ubi? s. in quo?

מרעה pascuum. R. רעה.

מקהל congregationis locus. R. קהל.

B) loci, ad quem? (wohin?)

מכשלה offendiculum. R. כשל.

C) loci, per quem?

מחזה fenestra. R. חזה.

4) Formae Nr. 4. med. rad. voc. י notata:

מרעות pascuum. R. רעה.

5) Formae Nr. 5. med. rad. voc. ו munitâ:

Notione

A) loci, in quo?

מבוע scaturigo. R. נבע.

B) loci, ad quem? o.

C) loci, per quem?

מאורה caverna. R. אור. —

§. 34.

Nomina cum מ praeformativo et significatione
temporis formali. E. g.

משחר diluculum.

מוער tempus — indictum. &c.

§. 35.

Nomina cum י praeformativo; significatione formali
admodum varia:

1) Formae, med. rad. Cholem munitâ:

יקוש auceps. R. קוש. Al. יקש et נקש.

2) Formae, med. rad. (י) munita:

יצהר oleum; olea. R. צהר et זהר.

3) For-

3) *Formae, med. rad. per (..) efferenda:*

יָשֵׁשׁ (ex יָשִׁישׁ) senex. R. שִׁישׁ.

4) *Formae, med. rad. per י' movendâ:*

יָרִיב litigiosus. R. רִיב.

5) *Formae, med. rad. per ך' animandâ:*

יִלְקוּט pera. R. לקט.

§. 36.

Nomina cum ת praeformativo, subinde et accedente terminatione fem. ת. f. ה.

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. &c.*

תֹּאכָה occurfus. R. אָכָה.

תְּזַמּוּל retributio. R. זָמַל.

תְּכַלִּית extremitas. R. כָּלָה.

2) *Subjecti:*

תִּחְמַס struthio. R. חָמַס.

תִּירוֹשׁ mustum. R. יֵרֶשׁ.

תּוֹשָׁב incola, inquilinus. R. יֹשֵׁב.

3) *Objecti:*

תִּקְוָה it. spei objectum. R. קוֹה.

4) *Effectus:*

תְּמוּמָה figura, imago. R. מוֹן, מוֹן.

5) *Instrumenti f. medii:*

תְּמִרוּק mundus muliebris. R. מְרוֹק.

תְּלַבּוּשֶׁת vestis, indumentum. R. לְבַשׁ.

6) *Temporis:*

תְּמִיד tempus perpetuum. R. מִיד, מִיד.

7) *Loci:*

תְּהוֹם (pro תְּהוֹם) mare, oceanus. R. הוֹם.

CAP. III.

Nomina petita e Participiis Conj. I.
(Kal.)

Nominibus, petitis ex Participiis, plerumque *Sub-
jecti* notio inest; saepiuscule et *instrumenti* s. *medii*;
objecti autem et *effectus* non, nisi rarissime:

A) Participia benonim:

§. 37.

Formae קוֹבֵּל (et קוֹבֵּל),

subaddita et term. fem. ת. ו. ה.

Notione *Subjecti*, e. g.

אֵיבִי inimicus. R. איב.

מֹשֶׁל dominus. R. מושל.

§. 38.

Formae קוֹבֵּל.

Notione vel *Subjecti*, vel *instrumenti*, e. g.

רוֹטָא rota. R. רֹטָא (פנה).

חֹתֶם annulus obsignatorius. R. חתם.

§. 39.

Formae קוֹבֵּל.

בֶּהֶן pollex. R. בהן.

רֶמַח lancea. R. רמח.

אֶרַח viator. R. ארח.

שֶׁרֶשׁ radix. R. שרש. Coll. et §. 4. Nr. 2. et 5.

§. 40.

Formae קָבֵּל et קִבֵּל. E. g.

אֶפֶל obscurus. R. אפל.

זֶקֶן senex. R. זקן.

דָּם (ex דָּמָה) sanguis. R. דָּמָה.
 אָח (ex אָחָה) frater. R. אָחָה.
 קָשָׁה durus. R. קָשָׁה.
 לִרְץ (ex לִרְץ) irrifor. R. לִרְץ.
 זָר (ex זָרָה) superbus. R. זָרָה. Coll. et §. 11. Nr. 2.
 et 5.

§. 41.

Formae קָבַל. E. g.

הֹלֵךְ ambulans, viator. R. הֹלֵךְ.
 עֵשֶׂב herba. R. עֵשֶׂב.
 אָתָּה (ex אָתָּה) Nota accusativi. R. אָתָּה.
 בֶּן (ex בֶּן) filius. R. בֶּן.

§. 42.

Formae קָבַל, fem. קָבֵלָה et קָבֵלָת.

חָכָם sapiens. R. חָכָם.
 יָשָׁר rectus. R. יָשָׁר.
 מָר (ex מָר) amarus. R. מָר.
 זָר (ex זָר) peregrinus, barbarus. R. זָר.

§. 43.

Formae קָבַל. E. g.

שָׁלוּ coturnix. R. שָׁלוּ, שָׁלָה.
 גִּבּוֹר vir. R. גִּבּוֹר.
 טָל (ex טָל) ros. R. טָל.
 עָמָם (ex עָמָם) populus. R. עָמָם.

§. 44.

Formae קָבַל et בִּית. E. g.

אֶרֶץ terra. R. אֶרֶץ.
 גִּבּוֹר vir. R. גִּבּוֹר.

בַּעַל dominus.

חַךְ (ex חֶכֶךְ) palatum. R. חֶכֶךְ.

אִם (ex אִמָּם) mater. R. אִמָּם.

סָף (ex סִפָּף) limen. R. סִפָּף.

עֵיט avis rapax. R. עֵיט.

תִּיש caper. R. תִּיש.

§. 45.

Formae קָבֹוּל. E. g.

אֲדוֹן dominus. R. אֲדוֹן.

יָתוֹם pupillus. R. יָתוֹם, וְיָתוֹם.

שָׁחֹר niger. R. שָׁחֹר.

רִזּוֹן princeps. R. רִזּוֹן.

קִצָּץ et קִצָּה it. קוץ. R. קוץ spina.

בוֹשׁ erubescens. R. בוֹשׁ.

תָּמִם it. integer. R. תָּמִם.

§. 46.

Formae קוֹבִיל. E. gr.

בֹּכִיָּה f. בּוֹכִי flens. R. בֹּכִיָּה.

פֹּרִיָּה f. פּוֹרֵי frugifer. R. פֹּרִיָּה.

הוֹמָה f. הוֹמֵה strepens (locus —). R. הוֹמָה.

B) Participia cum מ praefixo, eoque instrumentali.

Formarum

§. 47.

מִקְבֵּל f. מִקְבֵּל. E. g.

מִשְׁקַל pondus (quo ponderatur). R. מִשְׁקַל.

מִחְסוֹם capistrum. R. מִחְסוֹם.

מִצּוֹר f. מִצּוֹרֶה rete. R. מִצּוֹר, צִיד.

§. 48.

§. 48.

מִקְבֵּל . מִקְבֵּל . מִקְבֵּל . E. g.

tribula. R. רגג Arab.

forceps. R. לקח.

dolabra. R. עצר.

pes. R. צער.

§. 49.

מִקְבֵּל . מִקְבֵּל . מִקְבֵּל . E. gr.

tegumentum. R. כסה.

pallium. R. עטה.

vinculum. R. אסר (pro מאסר) מוסר.

§. 50.

מִקְבֹּל . E. gr.

follis. R. נפח.

scalprum. R. קצע.

C) Participia *Pahul* et *Pahil*,

in verbis notionis transitivae, *passiva*; intransitivae autem quasi *activa*; ita, ut illic *Objectum*, hic *Subjectum* actionis &c. indigitetur.

§. 51.

Form. קְבֹל.

a) in verbis *transitivis*; notione *Objecti*:

natus. R. ילר.

dictum, effatum. R. נאם.

b) in verbis *intransitivis*; notione *Subiecti*:

שכור ebrius. R. שכר.

בטוח fretus, confusus. R. בטח.

אור ignis. R. אור.

c) in verbis *qualitatis* f. *status*; notione *Subiecti*:

ערם callidus. R. ערם.

אנש infirmus, aeger. R. אנש, أنت.

חום niger. R. (Ar.) חום.

§. 52.

Form. Particip. קביל

a) in verbis *transitivis*, notione *Objecti* f. *passiva*:

אסיר vinctus. R. אסר.

בחר electus. R. בחר.

חיר aenigma. R. חיר.

b) in verbis *intransitivis* et *passivis*, notione *Subiecti*:

ברח fuga elapsus. R. ברח.

יגע defatigatus. R. יגע.

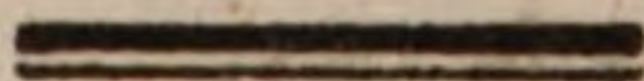
בין filius. R. בין, בן.

c) in verbis *qualitatis* et *status*:

בהר nitidus. R. בהר.

צער parvus. R. צער.

ציץ (pro צייץ). R. ציץ.

SECTIO II.

Nomina petita e Conjug. II. (Pihhel.)

C A P. I.

Petita ex Infinitivo a Conj. II. (Pihhel.)

Infinitivi.

§. 53.

Form. קָבַל et קִבְּלָה,

accedente et terminatione feminina

קִבְּלוּת. קִבְּלָה. קִבְּלָת. קִבְּלָה. E. gr.

Notione, eaque intensiva

1) *Actionis, passionis, qualitatis, status &c.*

רחם commiseratio. R. רחם.

פָּלַט liberatio. R. פִּלַּט.

קָטַר suffitus. R. קָטַר.

אִוֵּל stultitia. R. אִוֵּל.

עִקְשׁוּת perversitas. R. עִקְשׁ.

2) *Subjecti:*

אֲחֵר f. אַחֲרֵת alius, a. R. אַחֲרֵר.

חֲרָשׁ furdus. R. חֲרָשׁ.

אַלֵּם mutus. R. אַלֵּם.

3) *Objecti:*

נִדְּחָה expulsus. R. נִדְּחָה.

צִוָּה (ex צִוָּה f. צִוָּה) praeceptum. R. צִוָּה.

קוּה (ex קוּה f. קוּה) amissis &c. R. קוּה.

4) *Effectus*:חֵלֶק *it. pars.* R. חֵלֶק.דְּבַר *sermo, locutio.* R. דְּבַר.5) *Instrumenti f. medii*: o. Sed vid. infr. Cap. 3. §. 61.6) *Temporis*: o.7) *Loci*:קֶלַח *ahenum, olla.* R. קֶלַח et חֵלֶק? Coll. et §. 59.

§. 54.

Form. קָבַל et קִבֵּל, Pass. קָבַל;
accedente et terminatione fem.

וְהָ et וְהָ.

Notione, eaque intensiva

1) *Actionis, passionis, qualitatis et status.* E. gr.אֲדָרַת *praestantia, excellentia.* R. אֲדָר.בִּקְרָה *inquisitio, peruestigatio.* R. בִּקְרָה.2) *Subiecti* *):אֵיל *cervus.* R. אֵיל.גִּנְבָּה *fur.* R. גִּנְבָּה.*Passiv.*יֵלֵד *qui gignitur, nascitur.* R. יֵלֵד.3) *Objecti*:חֲרֵב *f. חֲרֵבָה exsiccatum.* R. חֲרֵב. (?)*Passiv.*אָכַל *quod consumitur.* R. אָכַל.4) *Effectus*: o.5) *In-*

*) Sed vid. et infr. Cap. 3. Participia. —

5) *Instrumenti s. medii:*

טַבַּע, טַבָּעָה, טַבַּעַת annulus obsignatorius. R.
טַבַּע. Coll. et Cap. 3. §. 61.

6) *Temporis:* o.

7) *Loci:* o.

§. 55.

Form. קָבַל, קִבַּל, Pass. קִבְּלָה,
subaddita et terminatione femin.

קִבְּלָת. קִבְּלָת.

Notione intensiva

1) *Actionis, passionis, qualit. et stat.*

מָאָס contemptus. R. מָאָס.

יָסַר correptio, eruditio. R. יָסַר.

בִּקְרָת inquisitio. R. בִּקְרָת.

סָבַל oneratio, onus. R. סָבַל.

2) *Subiecti:*

גִּבּוֹר fortis, heros. R. גִּבּוֹר.

קָנָא vehementer aemulus. R. קָנָא.

3) *Objecti:*

יָלוּר natus. R. יָלוּר.

4) *Effectus:*

יָלוּר vid. Nr. 3.

5) *Instrumenti s. medii:*

רֶחֶק catena. R. רֶחֶק.

כִּנּוּר cithara. R. כִּנּוּר, כִּנּוּר.

6) *Temporis:* o.

7) *Loci:*

בָּחוּן specula. R. בָּחוּן.

§. 56.

Form. קבול. קבול.

Notione intensiva

1) *Actionis, passionis, qualit. et stat.*

חלוק laevitas. R. חלק.

כפור expiatio. R. כפר.

2) *Subjecti:*אלוף familiaris, socius. It. dux. Inde: bos.
R. אלה.

למור affuetus, doctus. R. למר.

3) *Objecti:*

שכול orbatus. R. שכל.

צמק uva passa. R. צמק.

4) *Effectus:*

אשור gressus. R. אשר.

פקוד mandatum. R. פקד.

5) *Instrumenti f. medii:*

רתק catena. R. רתק.

חתל fascia. R. חתל.

6) *Temporis:* o.7) *Loci:*

בחן specula. R. בחן.

§. 57.

Form. קביל et קביל.

Notione intensiva

1) *Actionis, passionis, qualit. et status:*

צפה (צפי) f. צפיה speculatio. R. צפה.

2) et 3)

2) et 3) *Subiecti* f. *objecti*:

צָדִיק justus. R. צָדִיק.

אֶסִיר ligatus, captus. R. אֶסִיר.

Observ. Nomina formae קָבִיל *Subiecti* notione
peti posse et e Participio, vid. cap. 3. —

4) *Effectus*:

צְפִיחִית?

5) *Instrumenti* f. *medii*:

פֶּטֶשׁ malleus. R. פֶּטֶשׁ.

6) *Temporis*: o.

7) *Loci*: o.

§. 58.

Nomina paragogica orta ex Infinitivo Conj. II.
(Pihhel) formarum

קָבִלֹן . קָבִלֹן . קָבִלֹן . קָבִלֹן .

Notione, eaque intensiva

1) *Actionis*, *passionis*, *qualit.* et *stat.*

שִׁבְתֹּן quies (omnimoda). R. שִׁבְתֹּן.

עֲצָבֹן dolor. R. עֲצָבֹן.

2) *Subiecti*:

קִנָּמוֹן cinnamomum. R. קִנָּמוֹן Ar.

דִּרְבֹּן stimulus peracutus. R. דִּרְבֹּן.

3) *Objecti*:

עֶרְבֹן pignus. R. עֶרְבֹן.

4) *Effectus*:

חֲשָׁבוֹן inventum excogitatum. R. חֲשַׁב.

5) *Instrumenti s. medii*:

צִוְרוֹן collare, monile. R. צִוַּר, צִוֵּר.

קֶלְשׁוֹן furca. R. לִקַּשׁ.

6) *Temporis*: ○.7) *Loci*: ○.

CAP. II.

Nomina petita e Futuro Conj. II. (Pihhel.)

§. 59.

Nomina cum מ, eoque locali, praefixo,
Notione loci

מִקְטָרֶה altare. R. קִטַּר.

מִבִּשְׁלָה culina. R. בִּשַׁל.

§. 60.

Nomina cum ה praeformativo,
notione

Actionis: תְּבַלִּיל suffusio. R. בִּלֵּל.*Subjecti*: תִּאֲשׁוּר . . .

CAP. III.

C A P. III.

Nomina petita e Participio Conj. II.
(Pihhel.)

Participio Conjug. II. originem debere credi
possent

Nomina formarum

קָבַל et קָבַל, קָבִיל

notione *subjecti*, sed credi et possent *Infinitivi*,
notione *subjectiva*. Coll. §. 54. et 57.

Sed credi *debent*

§. 61.

Nomina cum מ praeformativo notionis instru-
menti:

מַכְסָּה tegumentum, h. e. id, quo tegitur. R. כֶּסֶה.

Duo occurrunt notione *objecti*:

מִקְרָה contabulatum. R. קָרָה.

מִתְעֵב abominabile. R. תֵּעֵב.

SECTIO III.

*Nomina petita e Conjugationibus III.
et reliquis.*

CAP. I.

Nomina, quae originem debent Infinitivo Conjugationum III. et reliquarum.

§. 62.

A) Formae simplicis, nec non compositae מ praeformativo, accedente et terminatione fem.

Notione

1) Actionis, passionis, qualit. et stat.

Conj. III. קוּבַל.

פועל operatio, opus. R. פִּעַל.

Conj. IV. act. (Hiph.)

הַשִּׁכַּל intelligentia. R. שִׁכַּל.

Conj. IV. pass. (Hoph.)

הוֹדָה celebratio. R. יָדָה.

מוֹסֵר castigatio. R. יָסַר.

Conj. V. (Hithpah.)

הִתְחַבְּרוּת confoederatio. R. חָבַר.

Conj. VI. (Hithpoh.) חָ.

Conj. VII. (Niph.)

נִפְתָּלוֹת luctationes —. R. פָּתַל.

נִחָם poenitentia. R. נָחַם.

Conj. VIII. Pithhel. (קִתְּבַל).

הִלָּל (ex הִתְלַל) illusio. R. הָלַל.

מִהִתְלַל id.

Conj. IX.

Conj. IX.

גבון eminentia. R. גבון.
 סגר pluvia vehemens. R. סגר.
 רום exaltatio, elatio. R. רום.
 נוח quies, acquiescentia. R. נוח.
 שאן, f. ה securitas, tranquillitas. R. שאן.

Conj. X.

להב flamma. R. להב. Coll. Nr. 2.

Conj. XI. XII. o.

Conj. XIII.

שחה adoratio. R. שחה.
 ררש inquisitio. R. ררש.

Conj. XIV.

ירק flavedo, splendor. R. ירק.
 פקח apertio. R. פקח.
 אסף collectio. R. אסף.

Conj. XV.

קשה squammarum congeries. R. קשה.
 תעה errores. R. תעה.

Conj. XVI. o.

Conj. XVII.

קרר Ar. invasio, irruptio hostilis. R. קרר.

Conj. XVIII. XIX. o.

Conj. XX.

גרר Chald. forbitio, deglutitio. R. גרר.
 טול ejectio, projectio. R. טול.
 מרר moeror. R. מרר.
 בבל confusio. R. בבל.

2) Subiecti:

Conj. III — VIII. o.

Conj. IX.

עול infans. R. עול, عال.

Conj. X.

Conj. X.

שִׁלְהַבַּת flamma. R. להב.

Conj. XI — XIII. o.

Conj. XIV.

עֵקֶל tortuosus. R. עקל.

חֲפִירָה talpa. R. חפר.

פְּתִילֵל contortus, tortuosus. R. פתל.

נִצָּא natus, propago. R. ניצא.

Conj. XV.

עֶרְעֵר (apoc. ex עֲרֵעֶרָה) nudus. R. ערה.

Conj. XVI — XIX. o.

Conj. XX.

דָּרֵדֵר carduus. R. דרר.

כָּכֹר orbis; talentum &c. R. כרר.

3) Objecti:

Conj. III.

שׁוֹמֵם, שׁוֹמְמָה desolatus, a. R. שׁמם.

זֹרָה quod ventilatur. R. זרה.

Conj. IV.

הַפְּלֵא admirandum. R. פלא.

מוֹצֵק fufum. R. יצק.

Conj. V — VIII. o.

Conj. IX.

שַׁעֲרֹר f. הַיִּת et יִת res horrenda. R. שער.

מִטְעָמִים f. מִטְעָמִים cupediae. R. טעם.

Conj. X — XIX. o.

Conj. XX.

גִּלְגֵּל res volubilis. R. גלל.

זֶרֶר, זֶרֶר coll. זֶרֶר undequaque cinctus. R. זרר, זרר.

גִּלְגֵּל cranium, caput. R. גלל.

4) Ef-

4) *Effectus*:

Conj. III.

סִלְלָה agger, terra aggesta. R. סִלֵּל.

תֵּאֵר (תֵּאֵר) forma. R. תֵּאֵר.

Conj. IV. Pass.

מוֹצֵק fufum. R. יִצֵּק.

Conj. V — VIII. o.

Conj. IX.

אֶגְדָּה fasciculus. Agmen, cohors. R. אָגַד.

Conj. X — XIII. o.

Conj. XIV.

הַבִּדּוֹת pl. dona. R. יָהַב.

חֲבֵרֹת pl. notae f. maculae variae et copiosae.

R. חָבַר.

Conj. XV. XVI. o.

Conj. XVII.

הִירָר celeusma. Vox ovantium. R. הִרָר Ar.

קִיטּוֹר fumus, vapor. R. קָטַר.

Conj. XVIII. XIX. o.

Conj. XX.

בְּרִבְרִים pl. animalia lectissima etc. R. בָּרַר.

סִלְסִלוֹת corbes. R. סִלֵּל Ar.

5) *Instrumenti f. medii*:

Conj. III. o.

Conj. IV. Pass.

מוֹצֵקָה infundibulum. R. יִצֵּק.

Conj. V — VIII. o.

Conj. IX.

הַתֵּלָה fascia. R. הִתֵּל.

Conj. X. XI. o.

Conj. XII.

חֲצוּצָרָה tuba. R. חָצַר.

Conj. XIII. o.

Conj. XIV.

Conj. XIV.

מִטְאֵטָא scopa. Vid. Conj. XX.

Conj. XV. XVI. o.

Conj. XVII.

כִּישׁוֹר verticillum. R. כִּשָּׁר.

כִּילְפּוֹת bipennes. R. כִּלְף Chald.

Conj. XVIII. XIX. o.

Conj. XX.

צִלְצַל, צִלְצַל cymbalum tinnulum. R. צִלֵּל.

טוֹטְפוֹת pl. frontalia. R. טוֹף Arab.

שֶׁרֶשֶׁה, שֶׁרֶשֶׁה catena. R. Syr. —

6) *Temporis*: o.

7) *Loci*:

Conj. III — VIII. o.

Conj. IX.

בְּהֶלֶל pascuum. R. בְּהֵל.

בְּעֶצֶץ vepretum. R. נֶעֶץ.

Conj. X — XVI. o.

Conj. XVII.

צִלְחָה paropsis. Vid. Nr. 5. Conj. XVII.

הֵיכַל palatium. R. הֵכָל.

Conj. XVIII. XIX. o.

Conj. XX.

צִנְצֻנָּה urna, theca. R. צִנֵּן, צִנָּה.

§. 63.

B) Nomina paragogica, desinentia in ךֿ, orta
e Conjug. III — XX.

Conj. VII.

אֶפְרִיז lectus nuptialis. R. פֶּרֶה.

Conj. IX.

אֶבְדִּין abyssus, infernus. R. אֶבֶר.

C A P. II.

Nomina orta ex Futuris Conjugationum III-XX.

§. 64.

Nomina e Futuris orta cum **נ** praeformativo,
eoque locali:

Conj. III. o.

Conj. IV. (act. & pass.)

מִלְדָּת nativitas. Nativitatis locus. R. יֵלָר.

מִשְׁקָה locus irriguus. R. שְׁקָה.

מִיֶּסֶד fundamentum. R. יֶסֶד.

מִוֶּרֶר locus declivis. R. יֶרֶר.

Conj. V — XX. o.

§. 65.

Nomina cum **ת** praeformativo,

Notione

1) *Actionis, passionis, qualit. &c.*

Conj. IV. Act. et Pass.

תְּבִל confusio. R. בִּלֵּל.

תְּוִגָּה moeror. R. יִגָּה.

תְּבַעֲרָה exarsio. R. בַּעַר.

תּוֹלְדָה origo, natales. R. יֵלָר.

2) *Subjecti:*

Conj. IV.

תִּלְמִיד discipulus. R. לָמַד.

תּוֹשָׁב inquilius. R. יָשַׁב.

3) *Objecti:*

Conj. IV.

תְּחִנָּה (Nr. 1.) objectum supplicationis. R. חִנָּן.

4) *Effectus:*

Conj. IV.

תּוֹלְדָה posteritas. R. יֵלָר.

תּוֹרָה lex. R. יָרָה.

5) *Instrumenti s. medii:*

תִּמְרִיק mundus muliebris. R. מֶרֶק.

6) *Temporis:*

Conj. IV. Hiph.

תְּמִיד perpetuitas. R. מִיד. מִיד.

Et e 3 m. sing. Fut. Hiph. orta videntur haec:

יְחִיל exspectans. R. חֹל.

יָפִיחַ index, praeco. R. פֹּה.

יִלֵּק locustae species. R. לֶקֶק.

יֹרֶה pluvia autumnalis. R. רוּה.

C A P. III.

Nomina orta ex Participiis Conjugat. III-XX.

§. 66.

Nomina cum מ praeformativo notionis instrumenti:

Conj. III.

מֵאֵזַן (pro מֵאֵזֶן) Dual. מֵאֵזִימ bilanx, qua libratur. R. אֵזַן, אֵזֶן.

Conj. IV.

מְלַמֵּד stimulus. R. לִמֵּד.

מְאַכֵּל culter. R. אָכַל.

מִגֵּן clypeus. R. גִּנָּן.

מְעַטְפָּה operimentum, velamen. R. עֲטָף.

Conj. V — XIX. o.

Conj. XX.

מְטַאֵטֵא scopa, qua everritur. R. טֹאֵט.

SECTION IV.

Nomina aucta a fine per □ s. per י.

§. 67.

Nomina aucta in fine per □.

□ additum in fine

- 1) unitatis notionem auget, h. e. infert nomini vim collectivam. E. g. כְּבָבִים ex כֶּבֶן est: muscarum congeries.

Inde subadditum □ est et terminationi plur. num. י, ita ut prodiret □ י.

- 2) auget s. intendit significationem. V. gr. אֱמִנָּם (ex אֱמֵן certitudo) certissimum. Adv. certissime. —

§. 68.

Nomina aucta a fine per י, quod est vel

- 1) Nota pluralis numeri, in nominibus masc. gen., et quidem
- a) praevio (-). E. g. הָרִי, הַבֵּי; vel (י) ut: אֲדָרִי.
 - b) praevio (.). E. g. רַמְבֵּי, בָּרִי rel. Cui plerumque additur □ collectivum (§. 67. Nr. 1.)
 - c) praevio (..). E. g. אֲדִירִי. Quam adhibent Hebraei plerumque in statu constructo.

§. 69.

- 2) Nota generis feminini. Ut אֲתִי, תִּקְטְלִי rel.

§. 70.

3) Terminatio nominum adjectivorum quorundam:

a) in genere, v. gr.

בְּגִידִי principalis. R. כְּנֶר.

קֶדְמֹנִי orientalis. R. קֶדֶם.

b) in specie

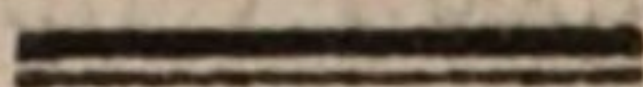
α) patronymicorum et gentilium, e. g.

כְּנַעֲנִי Cananaeus.

מוֹאבִּי Moabiticus.

β) numeralium, eorumque ordinalium, v. g.

שְׁלִישִׁי tertius, ex שְׁלִישׁ f. שְׁלוֹשׁ tres.

LIBER II.

DE

LITERARUM VOCALIUM APUD HEBRAEOS INDOLE AC RATIONE SINGULARI.

Quos *Grammaticae nostrae Hebr.* §. 13. de *indole literarum vocalium* tradidimus canones, in atrio *Lexici* nostri non possumus non repetere, cum et futuri sint, qui, praeceptorum nostrorum *Grammat.* ignari, uti hoc *lexico* nostro cupiant.

§. 71.

Tres sunt *Hebraeis literae vocales* א, י, ם, in quarum censum saepissime venit et ם, sed in fine vocum collocatum tantum, cuique non impressum est *Mappik*.

Litterae autem istae *vocales* et *consonantium naturam* induunt; fere ut *w* et *i* *Germanorum* modo *vocalium*, modo *consonantium* sunt numero. Sic *w*, in *wehe*, est *consonans*, *vocalis* autem in *Schaw*, (ut olim certe scribere solebant nostrates loco *Schau*); sic *i* in *Jeglicher* *vocalis* est in media, *consonans* in prima syllaba. Perinde se habet *litera u* *Romanorum*. In voce *uua* *vocalis* est in priori syllaba, *consonans* in posteriori. Sic et *Hebraeorum literae vocales* saepissime adsciscunt *consonantium naturam*.

Reg. I. *Litera vocalis* (destituta ipsa et puncto vocali et Schva) praevio puncto vocali, eoque homogeneo, tunc quiescens ^a), *vocalis natura* gaudet. —

D 3

V. g.

a) Legere enim soles punctum vocale praevium, subsequente *litera vocali* omissa.

V. g. in בְּנֵי quiescunt נ et י, praevis utrobique puncto vocali, homogeneo; quiescentes autem vocalium naturam exhibent.

Homogeneum literae vocal. dicitur punctum vocale praevisum, cuius sonus respondet literae.

Respondent autem

literae נ, vocales praeviae a, e, o. ^{b)}

— ו, — — o, u. ^{c)}

— י, — — e, i. ^{d)}

— ה, — — a, e, o. ^{e)}

Observatio. Interdum quiescunt י et ו praevis vocali a heterogenea. v. c. גָּלוּ, גָּלוּ (galá), unde oritur גָּלוּ (g. 75.).

g. 72.

Reg. II. *Litterae vocales, quibus perinde prorsus respondet f) punctum vocale praevisum, saepiuscule permutantur.*

Respondet literae נ, vocalis a, respondet item literae quiescenti ה; ה igitur, quiescens, et נ permutari posse, quoties praecesserit a, patet. Sic scribere licet et קָרָא pro קָרָה et vice versa.

Respondet et literae נ, vocalis e; respondet item literis י et ה. Hinc permutari possunt נ, י et ה praevis vocali e. Inde הָיָא et הָיָה, רוּעִי (Sing.) et רוּעָה Jef. 63, 11.

Respondet literis נ, ו et ה quiescentibus vocalis o. Hinc permutare licet נ, ו et ה, praevis vocali o. Inde לוּ invenies pro לוֹא, et v. v., פֹּה pro פֹּהּ, אֶהְיֶה loco אֶהְיֶהּ.

Ergo

b) בָּא, בָּא, בָּא, בָּא. c) לוּ, לוּ. d) מִי, מִי.

e) גָּלָה, גָּלָה, גָּלָה, גָּלָה.

f) Sono homogeneum!

Ergo permutare licet

נ	et	ה	quiesc.	et	v. v.	} praeviis vocalibus a, e, o.
ה	et	נ	—	—	—	
נ,	י	et	ה	—	—	praevia vocali e.
נ,	ו	et	ה	—	—	praevia vocali o.

§. 73.

Reg. III. *Litera vocalis, praedita puncto (sive vocali, sive Schva), praevioque puncto heterogeneo s), consonantis natura gaudet.*

Sed aegre gaudet. Amat et quasi appetit vocalium naturam, magis sibi congruam, quam induere licet per vocales, apposite ante mutandas. — Mutationis leges vid. Observ. 2.

Observ. 1. Litera vocalis, vocalis vere functa officio (§. 71. Reg. I.) consonantis naturam induit, simul atque acceperit aut punctum vocale, aut Schva. e. g. נ in מְצַחָה (ex מְצַחָה); מְצַחָה (ex נְצַחָה).

Observ. 2. Litera vocalis, fortita fortuito consonantis naturam, vel

a) *accepto puncto vocali.* Tunc recuperare annitur suam ipsius naturam, (vocalis scilicet,) ita, ut hoc punctum suum vocale rejiciat ad litteram praecedentem, puncto illius pereunte. v. c. רֶאֱמִי transit in רֶאֱמִי; קוֹם קוֹם transit in קוֹם; קוֹם קוֹם in קוֹם, h. e. קוֹם; אִי אִי in אִי (inde אִי §. 75. et אִי §. 77.) Vel

b) *accepto Schva, sive simplici, sive composito.* Tunc recuperare annitur suam ipsius naturam (vocalis scilicet), ita ut, mutata praecedente vocali brevi in cognatam longam, pereat Schva,

D 4

sive

g) h. e. litterae vocali subsequenti, sono, non respondente.

sive sit simplex, sive compositum. Sic oritur
v.g. **מִצְנֶה** ex **מִצְנֶה** (formae **קִבְלָה**); **לֵאמֹר**
ex **לֵאמֹר** rel.

§. 74.

Reg. IV. *Litera vocali, praevioque puncto vocali heterogeneo, pronunciando junctis, oritur Diphthongus. A diphthongis autem cum abhorreant Hebraei, consulto eas effugiunt.* (Vid. §. seq. Reg. V.)

§. 75.

Reg. V. *Diphthongos devitaturi, mutant Hebraei (ut solent et Arabes) literam vocalem male respondentem praevio puncto vocali, in aliam, quae plane respondeat.* (Vid. §. 71. Reg. I.)

Transit igitur

{	N	1) in י, ubi praecesserit Chirek. e. g. צִמְיָה
ex צִמְיָה formae קִבְלָה ,
		2) in ו, praevio Kibbuz f. Schurek. e. g. מוֹסֵר
(vinculum) ex מִאֲסֵר .
{	ו	1) in N, ubi praecesserit (-), (·) f. (·). e. g.
קָאם (et denique קָאם) ex קוּם , (quod ortum erat ex קוּם , formae קִבְלָה . §. 73. Reg. III. Observ. 2. a.) רִישׁ ex רִישׁ (pro רִישׁ vid. l. c.)
		2) in י, praevio vel Chirek, vel (·), vel (·). e. g. רִישׁ ex רִישׁ pro רִישׁ . R. רִישׁ . — רִישׁ ex רִישׁ (pro רִישׁ vid. l. c.)
		3) in ה tert. rad. praevio (-) vel (·). e. g. בְּטָה
ex בְּטָה , Arab. نَطَا , نَطَو .

- 1) in א, ubi praecesserit (-) f. (·). e. g. דָּאן ex דָּין (orto ex דָּין vid. l. c.) — תַּאֲמִינָה pro תַּיִמִּינָה, Rad. יָמַן. —
- 2) in ו praevio vel (·) *chatuph*, vel *Cholem*, vel *Schurek* f. *Kibbuz*. — e. g. הוֹבִישׁ ex הִבִּישׁ formae הִבִּישׁ Them. יִבֵּשׁ (يَبس). — יִצָּר ex יִצָּר, R. יִצָּר. —
- 3) in ה *tert. rad.* praevio (-) vel (·). e. g. בָּנָה ex בָּנִי, Arab. بَنِي.

ה, in י, ubi praecesserit *Chirek*. e. g. כָּלִיתָ ex כָּלִיתָ formae כָּלִיתָ.

Observatio. Quando inveneris literam vocalem, abs qua sono abhorret punctum vocale praevium, cogitandum tibi erit de lectionis varietate, quam et in margine (*Kri*) plerumque deprehendes. e. g. יָשׁוּב legendum vel יָשׁוּב vel יָשׁוּב. — אֶזְכֹּר leg. vel אֶזְכֹּר vel אֶזְכֹּר; יֵשֶׁם leg. vel יֵשֶׁם vel יֵשֶׁם *rel.*

§. 76.

Reg. VI. *Litterae vocales, actu quiescentes, cum non moveantur, scribendi compendio, saepe et eliduntur.*

Scilicet eliditur

- 1) quiescens in (·) praevio. e. g. קָם (ex קָם). — מָצֵאתִי (ex מָצֵאתִי) *rel.*
- 2) quiescens in (..) praevio. e. g. מָת (ex מָלֵאתִי). — מָלֵאתִי (ex מָלֵאתִי).
- 3) quiescens in (·) praevio. e. g. תִּשָּׁבָה (ex תִּשָּׁבָה).
- 4) quiescens in *Cholem* praevio. e. g. תָּבָא (ex תָּבָא). — אָמַר (ex אָמַר dicam).

- { 1) quiescens in *Cholem* praevio. e. g. קָטַל
 (ex קוֹטַל). בָּכַת (ex בָּנוֹת).
 { 2) quiescens in *Schurek* praevio. e. g. יָשַׁב
 (ex יִשׁוּב).
 { 1) quiescens in *Chirek* praevio. e. g. תָּבַנָם
 (ex תִּבְנִי'ם).
 { 2) quiescens in (..) praevio. e. g. יִירַד (ex
 יִירָד).
 { 3) quiescens in (:) praevio. e. g. תַּעֲשֶׂנָּה (ex
 תַּעֲשִׂינָה).

ה, quiescens in (") vel (") praev. perit in fine, una cum puncto praevio, cum retractus ad Syllabam penultimam esset tonus. Apocopen dicunt. Sic יִרְבֶּה ex יִרְבֶּה; יִרְפֶּה ex יִרְפֶּה; יִרְעֶה ex יִרְעֶה; יִבְנֶה ex יִבְנֶה (filius) בֶּן.

§. 77.

Reg. VII. *Litterae vocales, et movendae cum essent, naclae scilicet consonantium naturam, saepiuscule per-eunt, littera praecedente, vel destituta vocali, vel vocali quiescente.* — Tunc nimirum litteras vocales aegre efferendas, elatas autem vix ac ne vix quidem auribus percipiendas esse, facile intel-liges.

Sic elisum est א in מְלוֹ, quod efferendum et pronunciandum erat מְלֹאוֹ. Sed quod praecederet ל, destitutum vocali, periit א, ut pronun-ciando, ita et scribendo. — Sic ו media rad. quiescens in Conjug. IV. (Hiphil) semper perit, cum esset movendum, littera praevia carente vo-cali, unde oritur הִקְוִים ex הִקְוִים. — Perinde ו med. rad. quiescent. unde e. g. הִזְוִיר prodit, ex הִזְוִיר. —

Sic

Sic et invenies אֶבֶר loco אֶבֶר, (quam elisionem quam maxime amant Aramaei) מֶלֶךְ pro מֶלֶךְ; it. וַיֵּבֶה loco וַיֵּבֶה; כָּלֶת pro כָּלֶת; מִי pro מִי; יִסְרָהֵל pro יִסְרָהֵל; מִכְנֶה pro מִכְנֶה; כְּהֶדְבָר pro כְּהֶדְבָר; בְּהֶקְדָּשׁ pro בְּהֶקְדָּשׁ; מִהִי.

Pereunt, inquam, et interdum praevia litera vocali alia, eademque quiescente. E. g. יָבוּ, quod scribendum erat יָבוּא; מִבִּי pro מִבִּי rel.

§. 78.

Reg. VIII. Literae vocales aliquoties deprehenduntur mere otiantes. Olim adhibitae videntur, cum signa vocalium nondum inventa essent, ne haesitaret lector pronunciaturus syllabam vocis ancipitem, h. e. dubiam. Inventis punctis, quae dicunt, sive vocalium signis, illisque additis textui codicis sacri, delendae fuerant literae, vocalium olim incertarum indices, sed quas delere vetuit Judaeorum malae famae superstitio. Unde factum est, ut hodieque supersint literae vocales mirum in modum otiantes, ut א in רִאמֶסֶאך Hof. 4, 6. (nisi de errore librarii cogitare malis); ו in אִשְׁקֹלָה Efr. 8, 28. rel.

LIBER III.

DE

RITE CONFERENDIS VOCIBUS HEBRAICIS
CUM IISDEM ARABICIS ET ARAMAEIS *).

§. 79.

Ne dialectorum Arabicae et Aramaearum, quod praestant, beneficium eximium vel Lexici Hebraei auctori futuro, vel unicuique alii, qui, illarum ope, adjuvari velit, in errorem facillime incidenti, cedat in damnum, cura opus est quam maxima. Probe tenendae sunt pariter atque fervandae literarum Hebraicarum Arabicis et Aramaeis conciliandarum leges, quas et tironum usibus bene consulturi et dialectorum cognatarum adminiculi rite a nobis adhibiti rationem reddituri, in Prodromo nostro tradere lubet.

§. 80.

N Hebraeorum respondet

1) *Arabum* ḥ mobili, ideoque *Hamzato*.

אִמַּר	Arab. est	أَمَرَ
כָּאֵב	— —	كَأَبٌ
רָפָא	— —	رَفَأَ

*) Confer. libellus noster: *Geschichte der Hebr. Sprache und Literatur* (Halae 1776.) p. 326. seqq. Add. *Alb. Schultens Clavis dialectorum*, subiecta Erpenii *Rudimentis ling. Arab.* (edit. 2.) Lugd. Bat. 1770. forma 4.

et **י** mobilibus autem respondet **أ**, ortis ex **أ**
(e. g. **בַּיִשׁ** Ar. **بَيْس** et **بُوس**).

2) Aramaeorum **ܐ** (**א**). E. g. **ܐܬܢ** (hebr. **אֶתְנָה**);
ܕܐܒ (**בַּאב**) *rel.*

§. 81.

ב. ג. ד.

ב Hebraeorum respondet **ب** Arabum et **ܒ** Aramaeor.

ג	—	—	ג	—	—	ג	—
ד	—	—	ד	—	—	ד	—

Observat. Sed (**ד**) Aramaeorum non semper re-
spondet **ד** Hebraeorum. Qua de re vid. §. 84.
lit. i. 2. b.

§. 82.

ה

ה Hebraeorum *mobile* vel ab initio, vel in medio vo-
cis positum, vel, in fine, *mappicatum*, respondet
et literae **ه** Arabum et **ܗ** Aramaeorum.

ה autem, *tertia rad. quiescens*, vicarium est

1) Apud Arabes, literarum **و**, **ي**, et, utriusque
loco, **أ**, quiescentium: e. g.

نَظًا f. **نَظُو** Arab. est **נָטָה**

عَلَا f. **عَلِي** — — **עָלָה**

Sed **ה**, terminatio nominum feminina, ob-
tinet et inter Arabes: **ه**, in Corano ceterisque
libris punctis instructis, punctis literae **ت** cha-
racteristicis, ornatum **ه** est (**ة**). Rarius substi-
tuitur **ت**. E. g. **عَرَبِيَّت** (**יְתִבָּה**) *arca*. **تَابُوت**

Ara-

Arabismus; ex dialecto Coraisch (Mecc.) cum
 تَابُوَّة et عربية scribant Medinenses. Forte ut
 עֲצָתָה, תְּהִלָּתָה, מַחֲרָת et Hebraei?

- 2) Apud Aramaeos ך (N), rarius (in Conj. I.) ܢ.
 E. g.

ܢܝܢܐ Syr. ܢܝܢܐ.

ܢܝܢܐ — תְּהִלָּה.

Verborum apud Hebraeos נ"ל et ל"ה nullum
 omnino, inter *Aramaeos*, est discrimen.

Terminationem nominum Hebr. femininam
 permutant cum ך Aramaei, ה quiescens cum
 plane non agnoscant.

§. 83.

ך

- ך Hebraeorum respondet و Arabum et ܐ Aramaeorum.
 Saepissime autem pro ך Hebraeorum quiescente
 in Cholem, adhibent Arabes ܐ quiescens in prae-
 ced. Fatha, propter quod و mutandum erat. (Vid.
 §. 75.) e. g. ܐܢܪܐܐ est Hebr. ܐܢܪܐܐ. — Substi-
 tuunt ܐ, vocali Kefre praevia.

§. 84.

ך

- ך Hebraeorum respondet

- 1) Apud Arabes

- a) vel literae ܐ.

ܐܢܪܐܐ Arab. ܐܢܪܐܐ.

ܐܢܪܐܐ — ܐܢܪܐܐ.

ܐܢܪܐܐ — ܐܢܪܐܐ.

b) vel

b) vel literae ז.

זִכַּר Arab. زَكَر recordatus est.

זָרַר — بَذَرَ sparsit.

עָוָה — عَانَ confugit (ad asylum).

2) Apud Aramaeos

a) vel literae ܐ (Zoin), plerumque ubi Arabes ز substituire solent.

ܐܘܣܬ (Hebr. זָהָר) — ܐܘܠܬ Chald. (Hebr. ܐܘܠ).

b) vel literae (ܐ), plerumque, ubi Arabes adhibere solent ز (quod est ز sibilans). E. g.

ܐܘܠܬ (Hebr. זָהָר) Ar. زَكَر (Hebr. זָכַר).

ܐܘܠܬ (Hebr. זָכַר) Ar. بَذَرَ (Hebr. זָרַר).

§. 85.

ח

ח (soni, dum vigeret lingua Hebraea, diversi, modo mollioris, modo durioris,) respondet

1) Apud Arabes, literis

a) ح e. g. حَكِيم Arab. حَكَم sapiens fuit.

رَحَب — رَحِب amplius fuit.

رَمَح — رَمَح lancea.

b) خ e. g. خَطَف Arab. خَطَف rapuit.

فَحَت — فَحَت fovea, foramen.

فَرَح — فَرَح pullulavit.

2) Apud Aramaeos

literae ܚ, involventi, ut ח Hebraeorum, et Ha et Hha Arabum.

§. 86.

§. 86.

ט

ט Hebraeorum respondet ט Arabum, & Aramaeorum.

Sed hoc saepius adhiberi pro ז Hebraeorum, vid. infr. §. 92. sub ז.

§. 87.

י

י Hebraeorum respondet

1) Apud Arabes, literis

a) e. g. יבש Ar. يبس siccus fuit.

ימין — יمين dexter (dextra manus).

Cujus vicem gerit א, quiescens in Fatha

praevia. בין (pro יין) בן; (ut Hebr.

בן transiit primo in בין, deinde in באן, בֵּאן, unde בן).

b) ו primae radicali saepissime, ita, ut י Hebraeorum prima radicalis primitus plerumque sit ו apud Arabes, rariuscule ي *).

ילד Arab. ولد genuit, peperit. Unde et Hebr. ילד, ילד.

2) Apud Aramaeos,

literae א, (rarius ו) †).

§. 88.

נ. מ. ל. כ.

נ. מ. ל. כ. Hebraeorum respondent iisdem Arabum (ن. م. ل. ك) et Aramaeorum (ܢ. ܡ. ܠ. ܟ).

§. 89.

*) Vid. Grammat. nostr. Hebr. §. 101. 102. 103.

†) Vid. Grammat. nostr. Syriaca, §. 101. 102. 103. —

e. g. נֶאֱמַר promisit. (اعد) Ar. وعد.

§. 89.

D

Ⲁ Hebraeorum convenit nostro S, sono inter שׁ et שׂ medio, propius tamen accedente ad שׂ (longius paullo discedens a שׁ) etsi toties alternent Ⲁ et שׂ vel apud Hebraeos, (ast crediderim, non nisi ubi mollior producat^r literae Ⲁ sonus, accedens omnino ad שׂ), et Aramaei, expertes omnino literae שׂ, huic substituant Ⲁ, delicatae pronuntiationis parum curiosi, asperius loqui soliti.

Respondet Ⲁ

1) Apud Arabes

- a) Saepissime س (respondenti alias טו שׁ Hebraeorum; ex quo colligas, Ⲁ propius accedere ad sonum literae שׂ (Schin)).

סתר Arab. ستر obtexit. (Se, h. e.) latuit.

מסכן — مسكين pauper, egenus.

הדרס — هدرس myrtus.

b) Saepe et ش

סבך Arab. شبكى implicatus est.

גסה — نشأ exploravit.

2) Apud Aramaeos

טו e. g. סתר Hebr. ستر (Arab. ستر)

סבך Hebr. شبكى (Arab. سكر)

גסה (Pael) Hebr. نشأ (Arab. نشأ)

טו rarissime (etsi س Arabum saepe transeat in Ⲁ,) e. g. סבך Aram. سكر collegit. Ar. كنس.

§. 90.

ע

ע Hebraeorum, (ut ח) soni olim diversi, mollioris modo, modo durioris *), respondet

1) Apud Arabes

a) ع e. g.

עֲבַר Arab. عَبد servivit, coluit.

זָעַק — زَعَق clamavit.

בָּלַע — بَلَعَ deglutivit.

b) غ e. g.

עָטָה Arab. غَطَا operuit.

טָעָה — طَغَا exorbitavit.

בָּלַע — بَلَغَ pervenit (ad metam).

2) Apud Aramaeos

ע (Ee).

§. 91.

פ

פ Hebraeorum respondet ف Arabum, et פ Ara-
maeorum.

§. 92.

צ

צ Hebraeorum (soni olim, prout docet dialectus Ara-
bica, diversi) respondet

1) Apud Arabes

a) ص v. g. צִדֵּק Arab. صَدَق verus, justus fuit.

נָצַב — نَصَب positus fuit.

לָחַץ — لَحَض arctius pressit.

b) ض

*) illum obtinet ع, hunc ع Arabum.

b) *ض* v. g. *צבר* Arab. *ضبر* congeffit.

— *רצה* — *رضي* acquievit &c.

— *רחץ* — *رحض* lavit.

c) *ظ* v. g. *צל* Arab. *ظل* umbra.

— *עצום* — *عظيم* validus, robustus.

— *יקץ* — *يقظ* evigilavit.

2) Apud Aramaeos

a) *ص* (ubi Arabes adhibent *ص*)

e. g. *נצב* Arab. *نصب* Hebr. *נָצַב*.

b) *ض* (ubi Arabes substituunt *ض*)

e. g. *צמר* Arab. *خمر* Hebr. *צִמְרָן*.

c) *ظ* (ubi Arabes amant *ظ*)

e. g. *צבי* Arab. *ظبي* Hebr. *צִבְיָה*.

§. 93.

ר. ק.

et *ק* Hebraeorum respondent iisdem apud Arabes et Aramaeos.

§. 94.

ש Schin.

ש Hebraeorum respondet

1) Apud Arabes

a) *س* (ubi Aramaei plerumque adhibent *س*) e. g.

— *שמע* Arab. *سمع* audivit.

— *משח* — *مسح* unxit &c.

— *יבש* — *يبس* siccus fuit.

b) שֵׁן rarissime. e. g.

שָׁפָה Arab. شفا *eminuit.*

שָׁמַשׁ — שֶׁמֶשׁ sol. — Vox scribenda erat

שָׁמַשׁ. Sed ne litera sibilans plane *eadem*

שָׁ, bis adhibita, offenderet aures, שֵׁן,

priori loco ponendum, permutatum est cum

שֵׁן. Sic et שָׁשׁ reddunt Arabes pro שָׁשׁ

(byſſo) Hebr. et vice versa, sed ob causam

eandem verbum שָׁשׁ gaudere Arabibus audit

non שָׁשׁ, sed שָׁשׁ, mutato שֵׁן posteriori

in שָׁ. —

c) ט faepiuscule. e. g.

שָׁטַל Arab. ثقل *ponderavit.*

שָׁטַם — أثم *reatus.*

שָׁטַח — ورت *possedit.*

2) Apud Aramaeos:

a) ש (ubi Arabes substituunt س) e. g.

שָׁמַע Aram. سَمِعَ (Ar. سمع) *audivit.*

שָׁחַח — سَحَّحَ (Ar. مسح) *unxit.*

שָׁחַח — يَبِسَ (Ar. يبس) *aruit.*

b) ז (ubi Arabes substituunt ث) e. g.

שָׁזַר Aram. ثَوْرَ (Ar. ثور) *taurus.*

שָׁבַח — وَثَبَ (Ar. وثب) *fedit.*

שָׁחַח — وَرَثَ (Ar. ورت) *possedit.*

§. 95.

ש Sin.

ש Hebraeorum respondet

1) Apud Arabes

a) literae ش plerumque. e. g.

שבע Arab. شبع satur fuit.

נשא — نشأ sustulit; sublatus fuit in altum.

כרש — كرش ingluvies; venter.

b) literae س rarius, (quod س respondeat vel literae ש, vel, mollioris soni, ס) e. g.

שבר Arab. سبر exploravit.

שטה — سطا declinavit.

שליו — سلوي coturnices.

2) Apud Aramaeos

literae ܫ

שבע Aram. ܫܒܥ satur fuit.

§. 96.

ת

ת Hebraeorum respondet

1) Apud Arabes,

literae ت.

2) Apud Aramaeos,

literae ܬ (puro, h. e. non orto ex ت Arabum et ת Hebraeorum).

§. 97.

Leges rite conferendarum vocum Hebraicarum cum iisdem vel Arabicis, vel Aramaeis.

Ex his, quae hucusque monuimus, nullo omnino negotio eliciendae sunt tironibus leges, quae sequuntur:

Ⲁ Hebraeorum appareat et in voce *Arabica* (*sed hamzatum!*) et in *Aramaea*. —

Sed ubi Ⲁ tertia fuerit radicalis, videndum, anne Ⲁ Aramaeorum vicarium sit literae Ⲁ quiescentis Hebraeorum? — Transit et Ⲁ vel in ^عي, vel in ^عو, praevis vocalibus vel Kefre, vel Damma.

Ⲃ reddunt eadem litera et Arabes (ب) et Aramaei (ܒ).

Ⲅ et Ⲇ perinde reddunt Ⲅ et Ⲅ Arabes, Ⲅ et Ⲅ Aramaei; ab isto Ⲅ si discefferis, quod respondet Ⲅ Hebraeorum, Ⲅ Arabum. §. 84. 2. b.

Ⲁ *mobile* (et ab initio, et in medio, et — mappictum, in fine) redeat et in dialecto utraque.

Quiescentis autem, ceu tertiae radicalis, vicem gerito vel و vel ^عي, vel utriusque loco Ⲁ quiescens, apud Arabes, (praeterquam quod terminatio nominum Hebraeorum feminina, maneat Ⲁ). Aramaei tertiae radicali Ⲁ quiescenti Hebraeorum substituunt Ⲁ, ita, ut verborum ⲀⲀ et ⲀⲀ quiesc. apud Aramaeos eadem plane sit conditio. Ast ne quis, imploraturus dialecti Aramaeae opem, in errorem incidat, sedulo adeat Arabismum, collato Hebraismo.

Ⲁ reddunt literam eadem et Arabes (nisi quod substituant Ⲁ quiescens toties, quoties praecesserit Fatha, ^عي autem, praevio Kefre) et Aramaei.

reddunt aut litera ج , aut ح Arabes; aut י , aut י Aramaei; et י quidem, quoties substituunt ج Arabes; י autem, ubi deamant ח Arabes.

ח deprehendes vel in ח vel in ח Arabum; in ח item Aramaeorum.

ח Hebraeorum, ח est Arabum, ח Aramaeorum; nisi quod ח referat ח Hebraeorum, ח Arabum. Tunc ח Aram. impurum ח est.

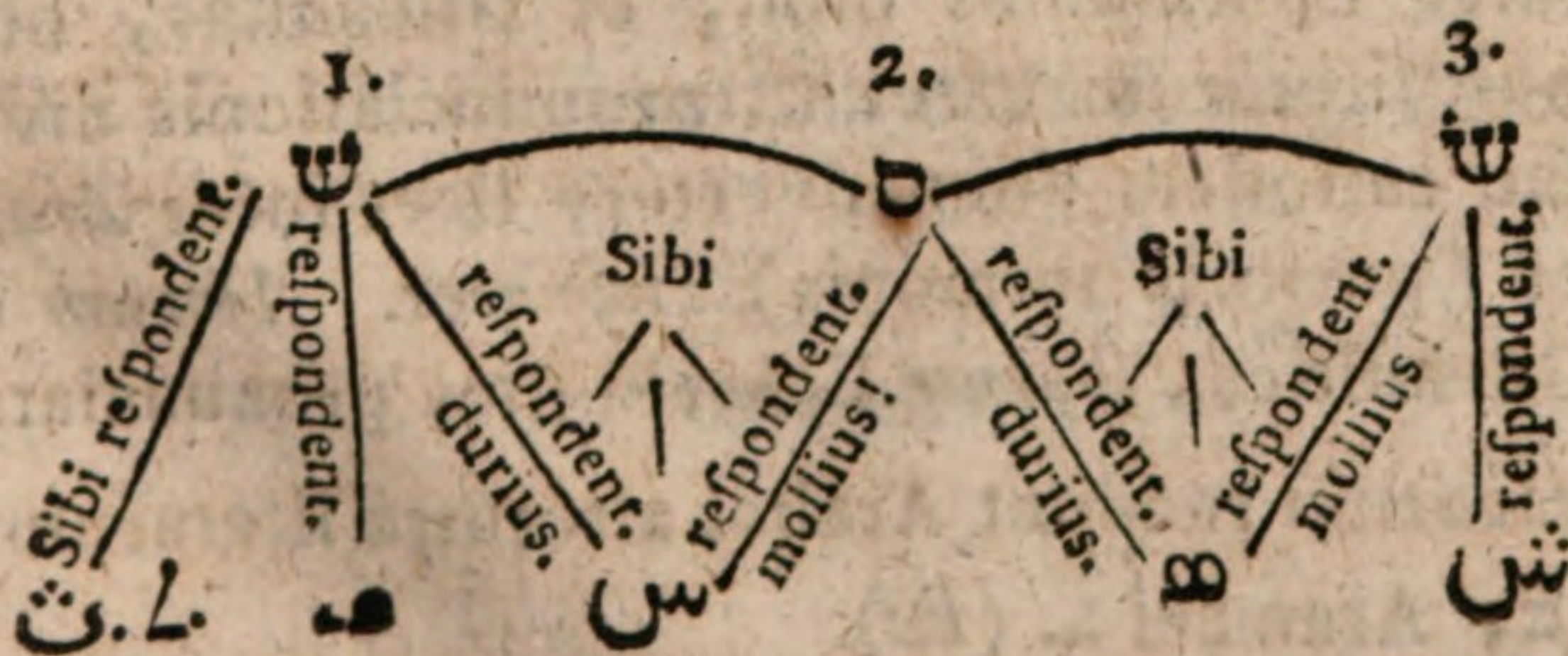
habebis in י Arabum, et י Aramaeorum. Sed י Hebraeorum cum fuerit litera *prima* radicalis, saepissime alternat pro י , respondens igitur literae ي (ceu radicali primae) Arabum; (rarissime و Aramaeorum).

י Hebr. saepissime transit et in י quiescens Arabum, toties fere, quoties praecesserit Fatha; in ي autem, praevio Damma s. vocali u s. o . Vid. §. 75.

ד . ז . נ . ס redeunt eadem et Arab. et Aramaeis.

ד . ז et ז sic se habent, ut ז S sit molle, ד paulo durius (vergens ad sonum literae ז), ז autem S durissimum. —

Quae, ex nostra quidem sententia, harum literarum, relatarum ad Arabicas et Aramaeas, sibi respondentes, sit ratio, cognosces facillime ex hac tabula:

س Arabum, durissime prolatum, refert ו Hebraeorum, א Aramaeorum.

س mollius paullo prolatum, vertitur in ו Hebraeorum.

א Aramaeorum involvit utrumque sonum literarum Hebraicarum ו et ו, unde vertitur modo in ו (duriuscule scilicet, cum pronuncian- dum א esset); modo (mollius efferendum) in ו.

ש Arabum ex asse respondet literae ו Hebraeo- rum; respondet et literae א Aramaeorum. Sed et ו Hebraeorum toties, quoties paullo durior illius fuerit sonus.

ל Aram. respondet et literae ו Hebraeorum, cui dum respondeat ث Arabum.

Quod restat, mirari nolis, س (Sin Ara- bum) et ו (Schin) Hebraeorum, et contra ש (Schin Arabum) et ו (Sin) Hebraeo- rum ex asse sibi respondere. Constat enim vel sermonis Hebraei ipsius varias olim exti- tisse dialectos. Sic vel Ephraimitae ו (sono Sch) efferre nesciisse, sed extulisse ut ו (S) perhibentur Judic. XII, 5. 6. — creduntur merito, literam ו (Sin) pronunciaffe ut Sch, — Gileaditae cum ו (Schin) efferrent sono Sch, ו (Sin) autem sono S acuti. Eandem, quae inter Ephraimitas olim, et Gileaditas, obti- nuit literarum ו et ו pronunciationis diver- sae rationem animadvertere licet inter Arabes et (purioris sermonis) Hebraeos. Horum est Gileaditica, illorum Ephraimitica pronunciatio.

י Hebraeorum reddunt Arabes alterutrâ literarum ع et ع, Aramaei א (Ee).

□. Redit litera eadem et Arabum (ف) et Aramaeorum (ܦ).

Ⲛ Hebraeorum, triplicis olim soni, conferre licet vel cum ص, vel ض, vel ظ Arabum; Aramaeorum autem vel cum ܦ (respondente Arabico ص) vel ܦ (Arabes cum adhibeant ض) vel ܦ (ubi vox Arabica exhibeat ظ).

ⲡ et ܦ iisdem respondere Arabicis (ق et ܦ) et Aramaeis (ܦ et ܦ), supra dictum est, cum forte vel tirones ne docere quidem, nedum repetere opus esset.

Ⲛ et Ⲛ. Vid. quae hac §. modo monuimus, cum differendum nobis esset de litera ܦ.

Ⲛ refert ܦ Arabum, ܦ Aramaeorum, nisi quod hoc et refert Ⲛ Hebraeorum, ubi ܦ obtinuerit in Arabismo.

Observatio: Collaturus voces Hebr. cum iisdem vel Arabicis, vel Aramaeis, non semper sibi constare voces formâ, admodum variante vocalium usu, intelliget. E. g. Ⲛ gloria. Ar. عِزٌّ, et huj. gen. centum alia! Nec mirum, cum voces, in dialecto eadem, sibi non semper constent, vocalium usu, pro regionum varietate, vario *).

*) Coll. Ill. Eichbornii lib. de variis ling. Arab. dialectis, p. 32. et 35.

LIBER IV.

DE

PERMUTATIONE LITERARUM EXTRAORDINARIA.

Tradidimus superiori libro vocum Hebraicarum cum iisdem vel Arabicis, vel Aramaeis, rite conferendarum leges. Omnes autem exceptione omni majores esse, quis sibi persuaferit? — Incidimus saepiuscule in voces, quae vel in una eademque, vel in dialectis variis *), literis s. elementis sibi non constant. Ad vel soni, vel indolis literarum complurium similitudinem, et pronuntiationis et scriptionis incuriam et ingenium dialectorum fere retulerim, quicquid in vocibus Hebraicis omninoque orientalibus, permutationis literarum animadverteris.

Agedum videamus, quae literarum s. elementorum vocum orientalium *rarior et extraordinaria* accidat permutatio! Sequamur *Alb. Schultensii clavim dialectorum*, aegre parabilem, ita tamen ut refecturi simus, quicquid refecandum, superaddituri, quicquid nobis quidem visum fuerit superaddendum.

§. 98.

Literae נ cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) נ et ה.

נה detestatus est. Arab. ه.

ه et هبس collegit, corrasit.

ه.

*) Haud raro vel in *Dialectis linguae Arabicae*, Hamjaritica (Jemen) et Coraischitica etc. Coll. Ill. *Eichbornii* lib. de variis linguae Arab. Dialectis, praefix. *Richardsonii* Tract. de ling. lit. et mor. populor. Orr.

آن. هن et حن gemuit, ingemuit.

alacer fuit. et اديس

אֲדָרָם (1 Reg. XII, 18.) et הִדְרָם (2 Paral. X, 18.)

הַרְמוֹן et אֶרְמוֹן palatium.

et opes.

Syr. אֲבִיב *flos.* R. אבב. *Arab.* أَب. *Aram.* אבב *floruit.*

510² 510³
أسرة et أسرة cognati &c.

Interdum dialectorum singularium indolem prodit ista permutatio. Sic enim Arabes et Aramaei Conjugationis *quartae* agnoscunt *Aleph* caracteristicum, א autem Hebraei. Prostheticum item *Aleph* amant et Arabes, et Aramaei. Rarius adhibent Hebraei, א prosthetici magis amantes. Interrogationis nota apud Arabes ة est, א apud Hebraeos. *Olaph* emphaticum aequè atque femininum, Hebraeis א est.

b) ∞ et 1 .

לִּבְרָא, unde מִלִּבְרָא bilanx. Arab. وِزْن libravit.
(Coll. et §. 72.)

יִמְרוֹךְ (unde ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶ ⁴⁶⁷ ⁴⁶⁸ ⁴⁶⁹ ⁴⁷⁰ ⁴⁷¹ ⁴⁷² ⁴⁷³ ⁴⁷⁴ ⁴⁷⁵ ⁴⁷⁶ ⁴⁷⁷ ⁴⁷⁸ ⁴⁷⁹ ⁴⁸⁰ ⁴⁸¹ ⁴⁸² ⁴⁸³ ⁴⁸⁴ ⁴⁸⁵ ⁴⁸⁶ ⁴⁸⁷ ⁴⁸⁸ ⁴⁸⁹ ⁴⁹⁰ ⁴⁹¹ ⁴⁹² ⁴⁹³ ⁴⁹⁴ ⁴⁹⁵ ⁴⁹⁶ ⁴⁹⁷ ⁴⁹⁸ ⁴⁹⁹ ⁵⁰⁰ ⁵⁰¹ ⁵⁰² ⁵⁰³ ⁵⁰⁴ ⁵⁰⁵ ⁵⁰⁶ ⁵⁰⁷ ⁵⁰⁸ ⁵⁰⁹ ⁵¹⁰ ⁵¹¹ ⁵¹² ⁵¹³ ⁵¹⁴ ⁵¹⁵ ⁵¹⁶ ⁵¹⁷ ⁵¹⁸ ⁵¹⁹ ⁵²⁰ ⁵²¹ ⁵²² ⁵²³ ⁵²⁴ ⁵²⁵ ⁵²⁶ ⁵²⁷ ⁵²⁸ ⁵²⁹ ⁵³⁰ ⁵³¹ ⁵³² ⁵³³ ⁵³⁴ ⁵³⁵ ⁵³⁶ ⁵³⁷ ⁵³⁸ ⁵³⁹ ⁵⁴⁰ ⁵⁴¹ ⁵⁴² ⁵⁴³ ⁵⁴⁴ ⁵⁴⁵ ⁵⁴⁶ ⁵⁴⁷ ⁵⁴⁸ ⁵⁴⁹ ⁵⁵⁰ ⁵⁵¹ ⁵⁵² ⁵⁵³ ⁵⁵⁴ ⁵⁵⁵ ⁵⁵⁶ ⁵⁵⁷ ⁵⁵⁸ ⁵⁵⁹ ⁵⁶⁰ ⁵⁶¹ ⁵⁶² ⁵⁶³ ⁵⁶

אָחִי (unde אָח *frater*.) Arab. أَخِي (pro أَخِي)
 Conj. III. وَأَخِي (pro أَخِي) fraternitatem co-
 luit.

בֹּרֶךְ (Syn. בְּיָאֵר) plerumque בֹּרֶךְ scribitur. Coll.
 §. 72.

אֲנַחֵלָוִית. Arab. ساف h. e. (Verbum
quiescens ע"ו) auram captavit naribus.

Sic et Aramaei **Ⲭ**, primam radicalem, in Conjug. IV. (Aphel) mutant in *Vau*: **Ⲫⲟⲩ** pro **Ⲫⲟⲩ**
Them.

Them. וכל. — Hebraei interdum et in Conj. I.
e. g. יוכלו pro יאכלו *Jes.* 44, 19. אוכל f. אוכל
(pro אאכל) *Gen.* 24, 33. *Coll. Lib. II.* §. 72. —
Coll. Arab. واحد et أحد. Vid. et Nr. c. seq.

c) נ et י.

נאסיר captivus. *Arab.* أسير et يسير apud *Abulpharag.*

אנש et ינש agilis fuit.

אחר et יחר. Utrique insidet unitatis notio.

אשר unde אשר et אשרי beatitudo. *Arab.* يسر le-
nis, commodus, beatus fuit.

אשא *Aram.* ܐܫܐ tartarus, infernus.

ראש caput. *Aram.* ܪܫ.

d) נ et ע et ח.

זרע et זרע Hebr. זרע sparlit, feminavit.

אור et עאר pudibundum, pudor, dedecus.

זרע et זרע morte repentina affectus est. Inde

זרע et זרע } nex repentina.

זרע et זרע

donec. עני et حتي . אתי

Samaritani נ, ח et ע permutant saepissime. E. g.

מא mater. *Samarit.* ܡܐ. Substituunt et ∇ (ע)

Samaritani נ quiescenti. E. g. ܡܢܐ. ܡܢܐ.

ܡܢܐ.

e) נ et י.

Coll. Nr. b. cum §. 103. c. d.

אבר (unde אבר et אבר). *Coll. Ar.* نبر (et نبر).

Vid. nostr. *Kritisches Wörterbuch der Hebr. Sprache*,
sub אבר.

§. 99.

Literae כ cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) כ et פ.

כֶּזֶל *ferrum*. Aram. כְּזֵלָא.רִבְקָה Rebecca. (*Nom. propr.*) רִבְקָה.

פָּקַע fidit, scidit. Aram. פִּקַּע.

פָּלַח tonfor. R. פָּלַח. Arab. رَافٍ *rafit*.Sed literarum כ et פ rarior fane, quam existima-
veris, est permutatio.

b) כ et מ.

מִבַּח probavit, exploravit. Arab. مَبْحَن.

מִבַּח elegit. Arab. مَبْحَر Conj. VIII. Elegit melio-
res partes. Delectum habuit. (Quomodo con-
cinat מִבַּח fidit, laceravit, augurari annititur
Schultensius Clav. Dial. p. m. 195.)

مَكَّة Mecca; olim erat مَكَّة.

مَنْبِج Manbeg (*Oppid. Syr.*) originem debet Persico
بَنْبِه (*Banbeh; bombyx!*)

מִנְדֵּל et מִנְדֵּל liberaliter largitus est.

מִנְדֵּל sparfit. Ar. مَنْدَر et مَنْدَر, it. مَنْدَر.

מִנְדֵּל secuit. Ar. مَنْدَر et مَنْدَر.

מִנְדֵּל et מִנְדֵּל rupit in ora s. margine. Crenis incidit.

c) כ et ך rarissime.

שֶׁכֶּסֶד et שֶׁכֶּסֶד praestigiae; manuum mira agilitas.

שֶׁכֶּסֶד et שֶׁכֶּסֶד praestigiator; circulator.

§. 100.

§. 100.

Literae ג cum aliis permutatio.

Permutantur et

a) ג et ג (ג durius.)

ג' et (ap. Abulpharag. p. 229.) ג' clamor, vociferatio.

ג' et ג' remex.

ג' et ג' nubilosus fuit.

ג' Arab. ג' bulliendo efferbuit.

ג' fovea. R. Arab. ג' depressior fuit terra. Subfedit.

ג' Arab. ג' sub finem noctis aquatum exiit, pastumve. Cant. 4, 1. c. 6, 5.

ג' resp. ג' et ג'.

b) ג et י.

ג' Pl. ג' respond. י' (Thalmud.) Gemmae, lapides pretiosi.

ג' Arab. ג' et ג'. Persae plerumque scribunt ג'.

ג' et ג' oculos aperuit catulus.

Fere ut quidam nostratium G efferunt ut ג'. v. g. ג'ott, pro Gott. ג'unst, pro Gunst, rel.

c) ג et ג.

ג' sulphur. Arab. ג', Aram. ג'.

ג' Cumulus; meta frumenti. Arab. ג'.

II. accumulavit. Unde ג' cumulus; pec. acer-

acervus non excussae segetis. 2) Tumulus sepulchralis. Coll. ⁵جَدْتْ ¹sepulcrum, monumentum. — ⁵جَدْتْ et ⁵كَدَسْ videntur ejusdem esse originis.

balbus. Arab. ⁵عَوْنُكَ (أَلِّسَانِ). Them. ⁵عَلَّكَ balbutivit.

gustulus. Them. ⁵لَبَّجْ et ⁵لَبَّكَ degustavit.

labor. ⁵جَهْدْ et ⁵كَهْدْ

fordes. ⁵رَجَسْ et ⁵رَجَسْ

d) ⁵ד et ⁵ק.

faliit. Arab. ⁵دَلَفْ VII. profiliit cum impetu.

lapsavit in lubrico. ⁵زَلَفْ et ⁵زَلَجْ

gustulus. ⁵لَبَّافْ (vid. Nr. c.) et ⁵لَبَّجْ

miscuit, diluit aqua. ⁵مَزَجْ et ⁵مَزَقْ

simus. (Pers. سَرَكِين) et ⁵سَرَقِين

immisit, inseruit. ⁵دَمَجْ et ⁵دَمَقْ

e) ⁵ד et ⁵ק rariss.

impuritas. Aeth. ⁵פָּחַל impurus fuit.

§. 101.

Literae ק cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ק et נ (Dfal Arab.)

Sed rarissime. —

קָנַהּ 1) secuit, refecuit. 2) II. probro affecit, blasphemavit. Arab. كَذَفٌ secuit, refecuit. — (مَجْدُوفٌ amputavit.) — Part. Pass. مَجْدُوفٌ mutilatus pedibus, manibus, auribus, naso. Inde קָנַהּ Conj. II. mutilavit; 2) probro affecit.

b) ק et ט.

דבר Aeth. ተርፍ mons, collis. Hebr. טבור. קָבָה infamia; Chaldaei קָבָה et טָבָה scribunt; קָבָה Syri.

טָחָה et טָחָה Hebr. טָחָה II. expandit; jaculatus est.

c) ק et ת. (Coll. §. 120. b.)

תִּפְּ (unde cum Articulo التِّفْ Hispan. Adufe.) Hebr. תִּפְּ tympanum.

מִתְּ extendit. Arab. مَتَّ et مَتَّ.

§. 102.

Literae ת cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ת et נ.

תָּפַק Vertit, in —, sub — &c. Arab. أَفَكَ, Chald. أَفَكَ. Sed abs Themate תָּפַק. Superest Arab.

هَيْفَكَ

מְהִיָּק (VII.) et Participia (II.) מְהִיָּק et מְהִיָּק

multum errans; vacillans &c.

Vid. et §. 98. de N. Nr. a. Vid. et infra Nr. d.

b) ה et ח rariss. *)

לִּחַס et לִּחַס linxit. חָנ et חָנ gemuit.

רְחִיף et רְחִיף vinum generosum.

חָנ sprevit. Aram. חָנ.

c) ה et ע.

עֲפָק quod scribunt Arabes عَفَا (vid. Nr. a.) et عَفَا
pervertit (non bene nexuit, distorsit) sermo-
nem. Inde عَفִיָּק stultus.

d) ה et ו, et ו et נ. Nec non ה quiescens
et mobile. —

ה tert. rad. quiescens apud Arabes est vel و vel ي,
vel, quod alternat pro utroque, ا quiescens;
apud Aramaeos plerumque ܐ, rarius ܐ. —

Quicquid verbi Hebr. ה quiesc. fuerit,
quaerito apud Arabes, quoad tertiam radicalem,
vel sub و vel sub ي, quorum saepissime vicem
gerit ا quiescens; apud Aramaeos sub ܐ, rarius
sub ܐ. Sed mittimus haec, differentes de lite-
rarum permutatione *extraordinaria*.

Sub-

*) Saepius a Samaritanis, ut et olim a Galilaeis. Vid. Bux-
torf Lex. Chald. Thalm. v. גליל.

†) e. g. חָל et חָל.

Subinde ה tert. rad. quiescens transit in נ et apud Arabes *) et apud Hebraeos. (Quod fere semper fieri in Aramaeismo modo monuimus.)

שָׁלַח reddunt quidem Arabes et سَلَا (pro سَلَوْ) et سَلَّى fed et — سَلَّى.

Transit et, ut docent, et monere haud dubitat vel *Schultensius*, ה tert. rad. quiesc. in ה mobile.

A. אָמָה ancilla. Pl. אֲמָהוֹת.

B. פָּה, ex פִּיהַ vel פִּיהַ (monente *Schultensio*) Arab. أَفْوَاهٌ; Pl. fract. أَفْوَاهٌ.

C. מוֹעַ et alius formae مَاءٌ; Pl. fr. مِيَاهٌ et مَوَاهٌ a themate obsoleto مَوِي.

Sed haec longe aliter sese habere, age eamus ostensum!

A. ה in voce אָמָה, male existimatur radicale, cum ה femininum non esse nequeat. Primaria vocis forma extitit; et masculina quidem אָמָה f. אֲמָה; feminina duplex:

1) אֲמָה, unde ortum est אָמָה (neglecto ה radicali, praevia litera, destituta vocali. §. 77.)

2) אֲמָה (ה tert. rad. retenta, litera cum praecederet praedita vocali!) unde formatur pluralis: אֲמָהוֹת.

B. פָּה et פִּי neque a פִּיהַ, neque a פִּיהַ, neque, ut Arabica dialectus videri posset suadere, a פִּיהַ f. פִּיהַ (cum أَفْوَاهٌ Pl. scribant Arabes,) fed a

*) Qui ipsi verba ל"י f. ל"י cum ל"א interdum permutant.

v. g. דָּנָא (דָּנָו) et דָּנָא.

a themate פָּתַח petenda est forma utraque. —

Extat quidem verbum פָּתַח f. פָּתַח (Arab. فَات) unde et פָּתַח pl. פָּתַח, et פָּתַח (fa et fi) apocopa-

tum ex פָּתַח (fa et fi), quod פ, absque Nun-

natione prolatum, vix ac ne vix quidem audire-

tur! Sed a פָּתַח derivari posse nec פָּתַח nec פָּתַח, ne-

mo non videt. Extat et verbum פָּתַח (לה quiesc.)

Arab. فَهٍ unde forma فَهٍ quam male petunt

a فَهٍ. Scribenda vox erat فَهٍ (pro فَهٍ), vel فَهٍ

(pro فَهٍ), unde tum pronunciandi incuria, tum

scribendi compendio factum est, ut فَهٍ existeret.

Simulac noris thema פָּתַח, formae nominum פָּתַח

et פָּתַח Hebraicorum proclives sunt derivatu. פָּתַח

enim ortum est ex פָּתַח (formae קָטַל 77.); et

פָּתַח ex פָּתַח (פָּתַח) (formae קָבַל, ut פָּתַח). —

C. Nomen מִי (et cum מִי colectivo מִי) sinistre de-

rivat Schultensius inde a themate מִי (loco מִי)

f. מִי (loco מִי), ita, ut primitus scriptum

fuiſſet מִי pro מִי seu מִי, Arab. مَوْ (ut مَوْ)

Plur. مَوَّ and مِاء, et formâ alia: مَاء. —

Praestat, uti nobis quidem videtur, cogitare

de varia thematis forma:

a) مَاء (pro مَوْ f. مِاء). Unde مَاء (corruptum

ex مَاء (pro مَوْ) (rarius et مَو, permutatis פ

et ו vid. supr.) et plur. fract. מِاء, item מِاء

et מِاء. —

b) ¹¹מֵי Hebr. מֵהָ. Inde nomen Hebraicum מֵי, contractum ex מַי, et, cum ם collectivo, מַיִם (pro מַיִם.) ה enim post literam, vocalis expertem, saepissime perire constat. (§. 77.)

Sed haec obiter dicta sunt!

§. 103.

Litterae ך cum aliis permutatio.

Verba Arabum, quorum prima radicalis و est, mutare Hebraeos in verba פ (ita tamen, ut ך, primum, redeat, quotiescunque primâ istâ radicali literâ terminanda syllaba esset), constat vel inter tirones. Neque est, quod *ἀνομαλον* dicas, quae legum numero habent Hebraei.

Permutantur autem, citra legis grammaticae vigorem,

a) ך et נ. (coll. §. 98. b.)

وَكْد et أَكْد firmiter nexuit.

وَسْن (it. یسن) et أَسْن obfuscati sunt sensus putei halitu crassiore.

שׁוּט et שָׁט (inde שָׁט) obivit. Ut

בָּאֵף et בָּאֵף derepente irruit.

טוב bonum esse. Aram. ܬܘܒ.

בִּלְוִיִּם veteramenta. Jer. XXXVIII, 12. pro בִּלְוִיִּם.

בָּכָא (בִּכּוּ) fleuit. (De puteo dictum: Parum aquae praebuit.)

b) ך et כ.

Sed non, nisi perrara, harum literarum est permutatio. Vid. supr. §. 99. c. —

c) ך

c) ה et ו c).

פורים dies festus Purim. Arab. ^{فهر}.

נֹר luxit, splenduit. Inde ^{נְהַר} dies.

דור generatio, aetas. Resp. ^{دور} tempus longum, seculum.

Inprimis Aramaei *Vau*, med. rad. quiesc. permu-
tant cum *He*. E. g.

מול Chald. ^{מִהַל} circumcidit.

רוץ Chald. ^{רִהַט} Syr. ^{رُح}.

d) ו et י d).

Inprimis vocum Arab. et Hebr. primae radicales;
nec non tertiae Arabum, rarius Hebraeorum. (שָׁלוּ, inde שָׁלוּתִי; et שָׁלִי, inde יְשָׁלִיךְ). Item mediae, ut: לִין et לִין.

e) ו et נ e).

Primae radicales praecipue Arabum (ut ו et נ Hebraeorum. Vid. infr. §. 107.)

נָצַב et נָצַב statuit. (Ut נָצַב et נָצַב).

נָבַז et נָבַז micuit, vibravit.

נָכַת et נָכַת pungendo fixit.

נָבַה et נָבַה animadvertit.

§. 104.

Literae י cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) נ et ז.

Arab. ^{'''}זָנַר et ^{'''}נָזַר secuit.Them. ^{'''}זָזַם Arab. ^{'''}זָזַם et ^{'''}זָזַם truncavit.Arab. ^{'''}זָעַק et ^{'''}זָעַק clamavit.

b) י et ך (Aramaeor. respondens ن Arab.)

Vid. supr. §. 101. a.

c) י et ך.

עָלַז et עָלַז exsultavit.

רָגַז commotus est, trepidavit. Praeter ^{'''}רָגַז con-
ferre et licuerit רָגַז tremuit fragore concus-
sum coelum.

d) י et ז.

עָזַק et עָזַק clamavit. Arab. ^{'''}זָעַק et ^{'''}זָעַק.

עָלַז et עָלַז exsultavit.

פָּלַז palpavit vena. It. ^{'''}פָּלַז palpavit in ute-
ro femina, trepidavit.

זָדַק justus. Hebr. זָדַק.

§. 105.

Literae ך cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ח et خ Arab.

חָנַף religionis omnino expers. R. Arab. ^{'''}خَنَف
et ^{'''}خَنَف.

b) ך

b) ח et א (rariss.) *).

חָרָה exarsit. Arab. (non حَرِي, sed) اَرِي exarsit, aestuavitque ira.

c) ח et ה (rariss.) *).

חָרַח procul abiit. Arab. اَرَّح it. aberravit a via.

Periit.) — חָנַח et חָנַח gemuit.

d) ח et ע *).

חָרַח decalvatus est. Arab. اَرَّح calvus fuit.

e) ח et כ.

חָרַח parma. Aram. חַרְחָא.

חָרַח juvenis. Arab. حَارِج (?)

חָרַח et חָרַח (it. غَبِن) futura duplicata confuit.

f) ח et ק.

חָרַח et חָרַח suspiravit. (?)

§. 106.

Litterae ח cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ט et צ Arabum. (Rariss.)

טָטַט observavit. Arab. اَنْطَر et اَنْطَر. Inde

טָטַט passim et اَنْطَر specula.

Sed et Hebraeorum verba טָטַט et צָצַצ perinde cognatae notionis sunt.

F 4

b) ט

*) Ut Samaritani, ita et olim Galilaeos saepissime permu-
tasse litteras gutturales א, ה, ח, ע, vid Buxtorffii Lex.
Chald. Thalm. rabb. v. גליל et Wetstein ad Matth.
XXVI, 73.

b) ט et ד.

ט parvulus. Them. Arab. طِف et دَف agilis fuit;
pedes manusque movit agiliter.

c) ט et צ.

Praeter, quod solent Aramaei, צ (ظ) mutantes
in ט, non, nisi rarissime.

Concinunt, fortuito forsan, verba מלט et מלץ
Arab. ملط et ملص venientia lubricitatis notione.
Inde במלט evasit. (Entschlüpfen!)

d) ט et ח.

חטף et חתף rapuit, diripuit. Arab. خطف et خفف
unde خفف mors. (Das Hinreißen; hingerissen
werden.)

קטל Arab. قتل occidit.

§. 107.

Litterae י cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) י et נ. (Coll. §. 98. c.)

נשם et נשם desolatus fuit. Inde
נשימות loca deserta; et נשמה id. locus desolatus.

נחור et נחר, unitatis notio inest utrique.

נרקן rubigo. Arab. نرقان et نرقان.

נרחה luna.

נרחה mensis.

} Them. Arab. نرחה aeram notavit.

נפת unde מופת prodigium. Arab. نفت.

(جاش) et جاش (جاش)

b) י

b) י et ך. (Coll. §. 103. c.)

גִּיל et גִּיל; דִּין et דִּין; בִּין et בִּין.

Sic et *primae* verborum literae radicales, (vid. *Gramm. nostr. Hebr.* §. 103.) nec non *tertia*e e. g. שִׁלְו et שִׁלְי rel. — Vid. supr. §. 103. c.

c) י et ך. (Coll. §. 100. b.)

אֵיִל et אֵיִל cervus.

יִצַּח et יִצַּח oculos aperuit *catulus*.

מֵעִי mecum (*ex* מֵע *cum* Suffixo) *efferunt* subinde

Arabes: مَعِي.

سِيبَا Pers. sericum.

دُونِي Persice: phaselus; navigium velox.

יְהוּדָה Perf. pro יהוּדָה Judaei.

Haec adfert Alb. Schultens. l. c. p. 248.

d) י et ך (prim. rad. saepiss.)

יָצַח et יָצַח. יָקַח et יָקַח &c. vid. *Gramm. nostr. Hebr.* §. 103. IV. Vid. et supr. §. 103. d. permut. י et ך.

§. 108.

Literae ך cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ך et ך. (Coll. §. 100. c.)

כֹּהֵן *functus est sacerdotio*. Arab. كَهَن id. Sed כֹּהֵן recondit notionem primam: *Appropinquavit*.

יָבִיחַ IV. הוֹכִיחַ demonstravit; arguit. Arab. وَجَّح clarus, manifestus fuit.

b) כ et ק.

חַק (חִיק) pallium; sinus. Arab. حَيْكٌ. — Coll.
Aram. חִיקָא et חִיקָא textor.

הֶבֶס hebes. הֶבֶתָּה hebetatio. R. קָהָה et כָּהָה he-
bes, obtusus fuit, stupuit. Sed vid. libr. V.
§. 125.

כָּבַע et קָבַע galea. Arab. قُبْعَةٌ capitis tegmen.
Them. قَبَعَ subduxit caput (in collum, vel
tegmen injectum).

כַּפַּל II. duplicavit. Aram. מַכַּל.

§. 109.

Litterae ל cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ל et מ. Rariss.

זָחַל pruna. (Arab. جَحَالٌ aestus venenatus.)

Them. non جَحَلٌ fed جَحِمٌ arsit, flagrav.

b) ל et נ.

לָקַח et נָקַח accepit. Arab. نَقَحَ.

חֲלָה unde חֲלָהּ (formae Arab. قَبْلًا unde Plur.

חֲלָהּ) Ar. حَالِكٌ et حَانِكٌ admodum ni-

ger. Inde: lugens; miser. (Coll. קָדַר.)

אִסְרָאֵיִין et אִסְרָאֵיִין Israel.

מִיכָאֵיִין et מִיכָאֵיִין Michael.

c) ל

c) ל et ר.

וִדְוּס. נִלְמְבָה viduus. Syr. ܠܝܬܝܠܝܐ viduus.

וִדְוָה. ܠܝܬܝܠܝܐ vidua. Arab. ٱرْمَلَة fem. ٱرْمَلٌ vi-
duus, vidua.לָל fulsit stella. It. ܠܠܝܐ micuit acri oculo. Unius
originis verba.

§. 110.

Literae מ cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) מ et כ. (Coll. §. 99. b.)

זְמַן tempus. Aram. ܙܡܢ.

זָמַר putavit (vineam). Arab. ٘زمر.

זְמֹר psalmus. Arab. ٘زمر et ٘زمر it. ٘زمر
(٘زمر psalterium.)

b) מ et נ.

נָטַט et נָטַט nutare. Ar. ٘نط and ٘نط.

נָאָה et נָאָה agitari. Ar. ٘نا and ٘نا.

מֶדְלָה (ܡܚܠܐ) medulla. Ar. ٘مد and ٘مد.

Memineris et terminationis plur. nominum masc.

gen. quae Hebraeis est ים. Aramaeis ܝܡ Arab. ٘ون

et ٘ين; nec non terminat. Dual. n.

c) מ et ל (§. 109. a.)

٘م and ٘م stagnum; palus.

§. 111.

§. III.

Literae ך cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ך et ל. (Coll. §. 109. b.)

דָּתָן dedit. *Aram.* דָּתָן.אַלְמָן viduus. אֶלְמָנָה vidua. *Aram.* אֶלְמָנָה Fem.אַרְמָלָה. *Arab.* אֶרְמֶל Fem. אֶרְמָלָה.אַתָּן asina. *Arab.* אֶתָּן et אֶתָּנָה Them. אֶתָּן et אֶתָּנָה contractis passibus (ut solent asini) incessit.

הֶדְלִים et הֶדְלִים continuo pluit.

b) ך et ך. (Coll. §. 117. b.)

בֶּן et בֶּן (unde בְּנִים) filius. *Aram.* בֶּן.טָמַן abscondidit. *Aram.* טָמַן. *Arab.* طَمَّن II. Securitatem praestitit viro. Quasi: abscondidit. —

Unde مَطْمِنٌ occulta et secura terra. Sed con-

cinit et طَمَّن recondidit, e. g. frumentum; defodit quid in terram. *Conj. VII.* abscondit.

גָּצַר et גָּצַר (עֶצֶר) detinuit.

בִּזְלָה (unde הִזְלִיחָה Thren. I, 8. non a זָלָה). *Arab.*

נָזַל vilis, infimae sordis fuit. Recurrit et נָזַל notionis ejusdem.

הַבּוֹר et הַבּוֹר aranea.

c) ך et י. (Vid. י §. 107. d.)

§. 112.

Literae **ד** cum aliis permutatio.

Permutantur

a) **ד** et **ש** creberrime!**שְׁבַד** et **סְבַד** rel. Vid. Lex. sub literis **ס** et **ש**.b) **ד** et **ש** varius.**שְׂרִין** et **סְרִין** lorica.**כַּבֵּשׁ** collegit. *Aram.* **כַּבֵּשׁ**.c) **ד** et **נ** rar.**נִסַּע** profectus est. *Arab.* **نَزَعَ** et **نَشَعَ** quid? quod
et **נָסַע**.**עָלָה** et **עָלָה** exsultavit.d) **ד** et **צ** (inprimis *Arab.* **ص**.)**עָלָה** (עָלָה) et **עָלָה** exsultavit. (Ut *Arab.* **سَعَى**,**بَصَقَ** et **بَنَزَقَ**, **بَسَقَ** accipiter. **زَقַף** et **زَقַף**.)**נֵס** vexillum. *Them.* **נֵס**. Sed *Arab.* **نَصَّ** extulit,
elevavit in altum.**קֶסֶם** divinatio. *Aram.* **קֶסֶם**.

§. 113.

Literae **ע** cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) **ע** et **א**. (Coll. §. 98. c.)**אָעָה** aestuavit, indignatus est. *Arab.* **أَعَفَ** et **أَعَفَ**.**מְעוֹרָה** pro **מְעוֹרָה** spelunca. *Jes.* 11, 8.**אָרִי** (אָרִי) et **עָרִי** pudibundum, pudor, dedecus.**אִירֹבִי**

אִירוֹנִי pro עִירוֹנִי urbanus, oppidanus. (Chald. Thalm.)

עָדָה amicuit, ornavit se, unde עָדִי ornatus. Arab. non عَدَا sed أَدَا inveneris, et أَدَى (tert. rad. و et ي) paravit, accinxit, instruxit se ad iter, ad bellum, ad faciendum quid. Inde أَدَى appa- ratus, instrumentum (bellic. &c.) unde phrases:

فَاحْضُنْ عَلَيَّ أَدَى الصَّلَاةِ

h. e. eramus ad precandum compositi. Et:

أَخَذَ لَذَلِكَ الْأَمْرَ أَدَى Cepit ad illud negotii apparatus suum, h. l. quibus sibi opus esset, instrumenta. It. أداة (Pl. أدوات) Instrumentum (bellicum &c.) utensilia. Quae necessaria sunt, vel inserviunt rei perficiendae. Vid. Castell. Lex. Heptagl. col. 38.

זָרַע feminavit. Them. זָרָא et זָרַע.

b) ע et ח (rariss. Vid. et §. 105. d.)

عَبَسَ Leo. Them. خَبِيسٌ et عَنَابِسٌ Plur. عُنْبِسٌ austero vultu fuit.

c) ע et י (rariss.)

عُشْبٌ it. عَشَبٌ Them. عَشَبٌ Arab. עֵשֶׁב herba. herbosus fuit.

عُطْنٌ et عَطْنٌ Coll. Arab. עֲטִיכִים (Hiob 21, 24.) locus, ubi cubant pecudes. (?)

d) ע

*) Scribitur et هَدَاةٌ (ح et ه permutatis. Vid. §. 98. a.)

d) ק et ע.

אֶרְעָא (ex אֶרֶץ, Arab. ^{أَرْض}) evehunt et ad אֶרְקָא
Chaldaei, ע justo durius pronunciantes, ita,
ut sonus literae غ Arab. duritiem superet.

שָׁמַע audivit. Samarit. interdum et שָׁמַע (שָׁמַע).

פָּשַׁע praevaricatus est, defecit. Arab. فسق defe-
cit, exorbitavit a mandato Dei. Inde פִּזְשָׁע

Part. Ben. Arab. فاسق improbus.

س et قمر merfit, immerfit.

س et قمر luscities.

س et رقلة palma procera.

§. 114.

Literae פ cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) פ et כ. (Coll. §. 99. a.)

שָׁטַף lavit, inundavit. Arab. شطف et شطب

Conj. VII. اَنْشَطَب inundavit, *fulcos ducens in*
terra; et Part. Conj. II. pass. مَشْطَب aquae im-
petu *fulcata terra*.

כִּבְרִית sulphur. Aram. כִּבְרִית.

b) פ et ו. (?)

פָּדָה redemit. Arab. فدى, sed et ودى lytro ex-
piavit *homicidium*; redemit reatum soluta multa.

c) פ et מ (rariss.)

מֵרַח et פֵּרַח valde laetus, protervus fuit.

§. 115.

§. 115.

Literae ז cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ז et י. (Coll. §. 104. d.)

עלז (עלס) et עלו exsultavit.

קמז Arab. قمنز cepit extremis digitis. Inde

קמז pugillus. Ar. قمنزة.

מזז fuxit. Ar. مَص and مَنز.

מזה fuxit, exfuxit. מזה, unde מוי רעב ex-
hausti fame. Deut. 32, 24.

b) ז et ח. (Coll. §. 106. c.)

Praeter Aramaeismum, de cujus indole supra (§. 92. 2.)
dictum, rarissime!

בצר fecuit, refecuit, diffidit. Arab. بَطَرَ.

עצל inde עצל piger. Ar. عَطِل otiosus fuit.

c) ז et ס et ש Ar. (ש). (Coll. §. 112. d.)

נחץ et נחס diruit; ut עלץ et עלס.

צנע cerastes. Them. صَع, sed usitatus سَع aduffit
flatu.

d) ז et ע.

De ז, respondente ض Arabum, ab Aramaeis mutari
solito in ע, supra (§. 92. 2.) differuimus. Rarior est
permutatio Hebraeis et Arab.

רעץ et רעע contrivit, conquassavit.

רבע et רבץ cubuit.

חלץ Ar. (خلص) et خلع extraxit, detraxit.

e) ז et ג. (?)

שמץ coll. شامج aliquantulum, exigui quid. Propr.
pellicula uvae. (?)

§. 116.

§. 116.

Literae ק cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ק et ג. (Coll. §. 100. d.)

b) ק et ח. (Coll. §. 105. f.)

קטר et חתר sericum. (Pers. كتر)

קבש et חבש (?) cepit manu.

c) ק et כ. (Coll. §. 108. b.)

קח Arab. حنق et חק subtrinxit fortius.

קח risit. Arab. ضحك id.

קח amplexus est. Arab. حبك plexuit, firmiter adstrinxit plectendo.

d) ק et ע. (Coll. §. 113. d.)

קטר II. adolevit suffitum. Suffivit. Arab. قطر
coll. عطر II. odoribus imbuit ac perfudit.

§. 117.

Literae ך cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ך et ך. (Coll. §. 109. c.)

ךך jugum textorium. Arab. منيار, seu منوار

effet. Sed substituunt Arabes منوال. —

ךך et חך decepit.

ךך et חך lorica ampla. Sic et Chald. Thalmu-
dici vocem μαργαρίτης 1) unio, 2) gemma,

verterunt in מַרְגֵּל, מַרְגֵּלָא, מַרְגְּלִית. (Gemma — ut μαργαρίτης Matth. 13, 45. 46.)

b) ך et ך. (Coll. §. 111. b.)

purpura. פִּרְפִּיר et פִּרְפִּיר.

ignis. Hebr. אֵשׁ pro אֵשׁ.

§. 118.

Litterae ש cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) ש et ש Arab. *)

שמים coelum. R. שם et שם altus fuit.

שם sol. Arab. شمس. Vid. supr. §. 94. i. b.

שחט jugulavit. Ar. شحط mactavit. Et شحط volutavit caesum in sanguine.

שלח missile. Ar. شلح et شلح.

שאל et שאל vid. Nr. c.

b) ש et ש Arab.

שבת quievit. Inde שבת quies, Sabbathum. Arab.

سبت, sed concinit et ثبت constitit, loco haesit immotus. Unde سبات et ثبات morbus, prae quo quis se movere nescit.

אנש (infirmus) Them. אנש Arab. אנש infirmus, debilis fuit. Sed

אנש (pro אנש f. אנש) Pl. אנשים Arab. انسان Them.

انيس. Diversa sunt; quam ob rem huc non pertinent!)

c) ש

*) It. ש et ש, e. g. שש erosus fuit, unde שש tineas.

Ar. عث et عث, It. נבש et נבש refodit, retextit, eruit. ארש et ארש.

c) ש et א (נ et ד).

ש fimbria. *Them. Ar.* سَال (سَوَل) laxus pendulusque fuit. *It.* شَال Conj. II. laxus pependit; pendula lacteque vacua ac corrugata ubera habuit camela. Ast cogitandum et de ذَال (ذِي) laciniam, syrma traxit *mulier*, humum verrit superbius incedens; unde ذِي lacinia. Cauda vestis. Syrma (ש) et ذِي longam trahens laciniam vestis, caudamve. مَذِي longiore lacinia constans pallium, tentorium &c.

d) ש et ז (*Ar.* ص) (*Coll.* §. 115. c.)

ש Niph. perversus fuit &c. Pih. pervertit &c.

Arab. resp. عَقَص torsit (comam) et *intransf.* inflexum intortumque fuit cornu capri post aures.

§. 119.

Litterae ש cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

ש et ס et נ (ש).

ש *redit et* נסע *et* נזע *vid.* §. 112. e.

ש *it.* עשק *et* ענף tenacius adhaesit.

ש faccus *et* נף unius videntur esse originis.

§. 120.

Litterae נ cum aliis permutatio.

Permutantur interdum

a) נ et ת.

Sed rarissime; multo rarius certe, quam credideris.

(De eo enim, quod solent Aramaei, ת Arabum, re-

spondens literae ט Hebraeorum, mutantes in ז (ת), hujus loci non est, disputare.)

תִּפְּלָה (Hiob 6, 6.) (frumentum, legumina) cibus solidior (*opposit. lacti*) Arab. تَغْل. Sed consulto, ut videtur, ibi loci ת non in ט mutato, sed in ת, ut allusio ad תִּפְּלָה (cap. 1, 22.) intellectu esset pronior.

מֹת mori. Arab. مَات et مَات.

תַּבָּח navis &c. Arab. تَابُوت, تَابُوتَة, it. تَابُوت, תַּבָּח, Plur. fr. تَابُوتَة.

תִּקַּח praevaluit. Arab. non تَغَف, sed تَغَف prae-polluit, vicit.

b) ת et ד. (Coll. §. 101. c.)

Conspirant דָּוִד et דָּוִר, ut דָּאֵר et דָּאֵר. Inde דָּוִר et דָּוִר. It. אֲשַׁפּוֹת Thren. 4, 5. Them. אֲשַׁפּוֹת Arab. تَغَد. Vid. libr. nostr. Kritisches Wörterbuch der Hebr. Sprache sub אֲשַׁפּוֹת. Vid. Lex. nostr.

סָתַם obturavit. Arab. سَدَم II. obturavit os. سَدَم obturatus occultatusque puteus.

כָּתַת contudit. Arab. كَت and كَد Ejusdem omnino sunt originis.

c) ת et ט. (Coll. §. 106. d.)

טָעָה et טָעָה erravit.

חָטָה et חָטָה ut Arab. خَطَف et خَتَف rapuit.

סָתַם obturavit. Arab. سَطَم (Nr. b.) et سَطَم.

 LIBER V.

SISTENS

 TRIGAS OBSERVATIONUM MISCELLARUM.

SECTION I.

De facie vocum forte et extra ordinem mutata.

Vocum Hebraearum faciem vel in Hebraismo ipso, vel in Arabismo, Aramaeismo &c., extra ordinem citraque legem grammaticam, mutatam deprehendimus; et mutatam quidem vel literis mere transpositis, vel ita, ut vox quoad literam aliquam imperfecta transiret aut in magis perfectam, aut in imperfectam aliam. De singulis jam agamus breviter.

§. 121.

De literarum transpositione extraordinaria.

Negligunt interdum literarum ordinem Orientales, unde speciem voces induunt aliam, ita ut facie sic mutata appareant sibi sat dissimiles; similes quidem interdum, sed et, (inprimis ubi, in dialecto cognata alia, aliud insuper accesserit aliquid varietatis,) longe dissimillimae, vix ac ne vix quidem agnoscendae tironi. E. g.

שָׁמְלָה recurrit et שָׁלְמָה pallium.

כָּבֵשׁ — — כָּשֵׁב agnus.

בָּזַר — — בָּרָה secuit.

רָעַף — — עָרַף stillavit.

recurrat et בְּלִיָּהּ praecipitantia &c.

לֹעַ — — לֹעַ, לֹעַ lambit.

קהל — — קלה VII. congregatus fuit.

פֶּשֶׁר — — פֶּשֶׁר interpretatus est. Dan. 5, 12.

מִפְּשָׁר — — מִפְּשָׁר interpres.

פֶּרַעַא, תָּרַע Aram. — — (יְשַׁרְע) שַׁעַר
זָנַן, זָנַן porta.

rit, notione: coruscavit serie continuata *fulmen*, petita a جمع (*rediit*), et explicante notionem nominis רגע (*momentum*).

עֵלֵב balbus. *Aram.* ܠܠܒܘܬܝܬ balbutivit. —

סִפְיָן, שִׁפְיָן culter. Them. Aram. ܣܦܝܢ (literarum
 ordine plane inverfo) *sequit.*

מִתְלַעָה et מִלְתַּעָה dens, *quas.* commolans. R. לַחַע
commoluit. (?)

Collaturo igitur vocem Hebraicam cum eadem Arabica, Aramaea *rel.*, neque inveniēti, quae quae fieris, dispiciendum erit, anne vox, literarum ordine mutato, transpositis vel prioribus, vel posterioribus, vel ordine omnino inverso, extet in ulla dialecto? Sed ne fallare, cura ac diligentia opus est.

§. 122.

De permutatione verborum imperfectorum
extraordinaria.

Verba, quoad vel unam, vel duas literas, imperfecta permutari patiuntur saepiuscule, notione sibi utrobique constante, modo duae literae radicales remanserint usquam locorum, *vel* primo et secundo, *vel* primo et tertio, *vel* secundo et tertio.

Per-

it. verba פ"י et פ"ן.

Vid. supra f. 1.

it. verba ל"א et ל"ה et v. v.

Vid. suppr. f. 1.

it. verba פ"א et ל"ה. e. g.

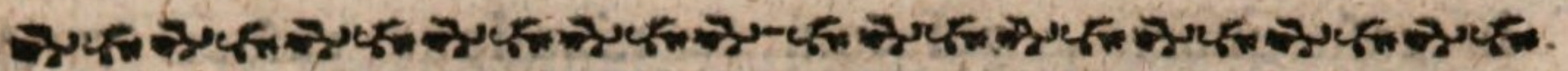
פָּנָה vertit se. *Id.* אָפֵן, unde אֶפֶן. (*quasi*: volvens se.)

it. verba ל"ה f. ל"י et quiescent. ע"י.

קָנָה (pro קָנִי) et קִין, unde קִין Gen. 4, 1.

עָנָה (pro עָנִי עֲנִי) et עֵין, unde עֵין.

Sed exempli caussa allata haec sufficient! — Quae inde peti queant leges, quarum beneficio penitus indagare licet vocum Hebraearum origines earumque notiones singulas, vel me non monente, facillime jamjam intelligunt tirones.

SECTIO II.

De particularum Hebraicarum natalibus.

§. 123.

Particulae sermonis Hebraei descendunt a nominibus, ut nomina a verbis *), nisi quod nominum facies vel maneat plane immutata, vel levissime mutata induant.

Particulam ejusmodi efficiunt, ut *Adverbium*, aut praeponunt Hebraei, Arabes ceterique Orientales nomini praefixum, praepositionis vim exhibens, (e. g. בְּצֶדֶק h. e. jure, pie, benigne; לְמַשְׁפָּט merito, aequè; לְשָׁלוֹם pacifice; לְרֹב cōpiose; מִחוּץ foris, extra); vel praepositionem separatam (e. g. אֶל-כֵּן firmiter; עַד כֵּן donec; עַד כֵּן haecenus); aut nomen absolute ponunt, h. e. solitarium, tunc cogitandum in casu quarto, quem diserte adhibent et Arabes, efficiunt adverbia. E. g. حَقٌّ veritas; inde حَقًّا, حَقٌّ vere. — جَمِيعٌ collectus, omnis; inde جَمِيعًا simul.

Perinde et Hebraei, etsi casuum, quos dicunt Grammatici, sive declinationis sint omnino expertes, nisi terminationis casus quarti antiquae vestigium superesse credideris in voce יְחָדָה una, simul. Arabes certe terminatione casus quarti masculina *h* et, absque Nunnatione, *h* (pro *h*) uti, constat, quam omnino refert vel *h* vel *h* Hebraeorum, quod animadvertis in יְחָדָה. Nomen est יְחָדָה unitas, adunitio. Positum

G 5

in

*) Vid. supr. Lib. I. Can. 1.

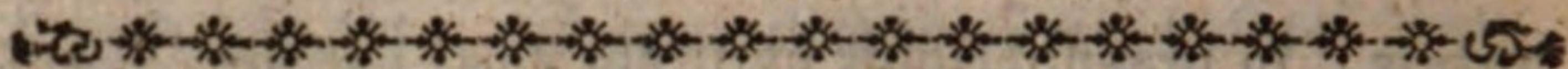
in casu quarto, vel cum terminatione casus: יַחַדְּךָ
 (Arab. وَحْدًا) vel absque ea יַחַד, adverbii naturam
 induit: una, simul. — שִׁתְּכֶם silentium. Cogitatum in
 casu quarto nomen, induit adverbii indolem: clam
 tunc significans. rel.

Sortiuntur eodem modo *Praepositiones* Hebraei,
 ut et Arabes, Aramaei, rel. Sed effecturis Praeposi-
 tiones non sufficit Orientalibus, nominibus uti casu
 quarto positis. Nam praepositionum ea est indoles,
 ut regant nomen subsequens, h. e. vim habeant in
 nominis subsequenti casum constituendum. Quae
 cum ita sint et Orientales tunc adhibeant *statum* nomi-
 num *constructum*, sequitur, ut nomen *praepositionis*
 naturam induturum poni casu quarto inque statu ab-
 soluto non sufficiat, sed et mutandus insuper sit nomi-
 nis status, corripiendus nimirum absolutus in con-
 structum. Unde factum est, ut Praepositiones He-
 braeorum, Arabum, Aramaeorum rel. ad unam fere
 omnes exhibeant *et* casum quartum (vel disertè, ut
 apud Arabas, vel animo certe tenendum, ut apud He-
 braeos et Aramaeos) *et* statum nominis constructum.
 E. g. عِنْدًا in casu quarto, et statu absoluto: fo-
 ret *adverbium*; positum autem in statu *constructo*,
 prodit *praepositio*: عِنْد apud, penes. Sic بَيْن separa-
 ratio, distantia, intervallum. بَيْنَا interea. (Adverb.)
 Sed in stat. constr. بَيْن *praepositio* est: inter. rel.
 Haud aliter in Hebraismo: בֵּין (formae בֵּית) respon-
 det Arab. بَيْن. Quod ubi cogitaveris positum in casu
 quarto, statu ceteroquin absoluto, foret tibi *Adver-*
bium, quo autem posito in *statu constructo* (בֵּין) prodit
praepositio: inter. — Sic et זוּלָּה (discessio) no-
 minis

minis, in praepositionis naturam verti patitur, si animo tenueris casum quartum, statu insuper mutato: *וְלֵת* praeter (quasi dic. quoad discessionem, h. e. si discesseris ab eo, h. e. praeter.) —

Quae cum ita sint, decet, ne dicam oportet, Lexici Hebraei auctorem futurum, non solitarias loco ponere suo praepositiones, (nomina cum essent status *constructi*,) sed nomina status absoluti ipsa, notatione allata, haurienda vel ex sermone Hebraeo, vel ex dialecto cognata quacunque alia, submonere autem, abiisse et istorum nominum in Praepositionum naturam, translatorum in statum constructum.

In reliquarum Hebraei sermonis particularum natales inquirere, et longum foret, et hujus non est loci.

SECTION III.

De

Conjugationum Hebr. significatione formali.

Restat, ut de formali, quam dicunt Grammatici, Conjugationum significatione praecipiamus breviter, ut in promptu habeant, quod evolvant Tirones, ablegati a nobis ad praecepta nostra. Horum quidem copia est in *Grammatica* nostra *Hebraea* utraque *), sed in gratiam illorum, quibus alterutram evolvere non aut licuerit, aut libuerit, parcentibus tempori, ea repetamus hic, ita tamen, ut superaddamus quaedam, quae ibi locorum desideraveris.

§. 124.

Conjug. I. Kal.

Conjugatio I. Kal innuit notionem *simplicem*, eamque vel *transitivam* (ut קָטַל *occidit*) vel *intransitivam* (ut יָשַׁן *dormivit*, עָמַד *stetit*.) In his et numeranda sunt verba *notione qualitatis et status*, litera media radicali notata saepiuscule vel (..) vel *Cholem*; ut חָמַץ *acer fuit*; מָלֵא *plenus fuit*; יָזַח *timuit* (*timidus fuit*); קָטַן *parvus fuit*; plerumque notata (-). E. g. מָלַךְ *rex fuit, regnavit*; קָרַךְ *turbidus, niger fuit*; רָאָה *rubuit, rel.*

Permulta *verba activa* s. *transitiva* veniunt *et notione intransitiva, passiva et reciproca*, subintellecto nimirum pronomine reciproco. E. g. הִפְתִּיךָ *vertit*

*) §. 72, seqq.

tit et versus est et vertit se (כַּפִּישׁוּ); — מלא implevit et plenus fuit, mutata tamen plerumque vocali literae mediae rad. — מלא et מלא.

Interdum notio verbi *prima* est *intransitiva*, *transitiva* inde derivata demum. Tunc cogitandum de ellipsi. E. g. שׁוּב *reverti*. Item: reducere, red-
dere (hoc est: reverti *cum* aliquo f. aliqua re: שׁוּב ב').

§. 125.

Conjug. II. Pihhel.

Conjug. II. ingeminat mediam radicalem. Lite-
rae geminatio autem vel sonus certe fortior ingeminat
quasi et notionem, h. e. intendit significationem. Signi-
ficationis hujusmodi formalis vestigia et animadvertere
licet in verbis quibusdam synonymis, earundem fere
literarum, nisi quod una fuerit modo mollioris, du-
rioris modo soni, unde pendet alius verbi lenior,
fortior alius significatio. V. c. אָנַח et אָנַק *suspirandi*
notio inest verbo utrique; sed *lenior* est prioris, po-
sterioris *fortior*, quum ק soni duritie longe superet
ח. Perinde כָּהָה et קָהָה. *Hebescere*, notio est
utriusque. Sed *lenior* est prioris, posterioris *fortior*,
tantum, quantum antecellit ק literam כ soni duritie.
Perinde et יָחַק et צָחַק, nec non יַעַק et צַעַק *rel.*
Quae cum ita sint, cave credas, alternationem lite-
rarum sono sibi subsimilium *) semper esse mere for-
tuitam, quae omnino non tangat significationem.
Nec jam mirabere, Conjugationem II. s. Pihhel, in-
geminantem literam mediam radic., intendere verbi
significationem; nec mirabere virtutem eandem Con-
jugationis IX. (Pohlel, quae tertiam) et Conj. XX.
(quae,

*) Vid. Cap. IV.

(quae, resecta media, ingeminat simul primam et tertiam radicalem), et Conjugationis III. (Pohel, quae, etsi non ingeminet quicquid est literarum, producit tamen et quasi auget priorem verbi syllabam: קִיבֵּל III. (ex Conj. I. קָבַל), unde fortior fuit verbi significatio perinde ac si ingeminata litera esset). Nec mirabere, in verbis geminantibus et quiescentibus ע, abs quarum indole abhorret Conjugatio II. Pihhel, adhiberi omnino synonymas s. plane ejusdem potestatis, vel Conjugationem III. (Pohel, in gem. ע), vel IX, vel XX. — Sed haec obiter monuerim tirones. Redeundum nobis est, unde digressi sumus:

Conjugatio II. (Pihhel)

- 1) *intendit* (ut jam monuimus) *verbi significationem et transitivam et intransitivam, verbumque reddit frequentativum*. E. g. שָׁבַר *fregit*. Sed שָׁבַר *penitus s. vi confregit; fraudando comminuit*. שָׁלַח *misit, emisit*. Sed שָׁלַח *ejecit*. הִלִּיךְ *ivit*. Sed הִלִּיךְ *itavit, grafatus est*.
- 2) Plerumque, siue verbum sit transitivum, siue intransitivum exprimere licet significationem Conjugationis II. (Pihhel) formalem, verbo auxiliari: *facere*, sensu admodum diverso:
 - a) *Significationem Conjugationis I. (Kal) intransitivam, transitivam reddit*. Tunc inest Conjugationi II. (Pihhel) *notio causae efficientis*. Ut נָפַד *periit*. Sed נָפַד *perire fecit, h. e. perdidit*. Fere ut nos: *fallen, fällen; liegen, legen; springen, sprengen; stehen, stellen, rel.*
 - b) *Reddit item sensu declarativo*. Ut טָמֵא *impurus fuit*. Sed טָמֵא *impurum fecit, h. e. judi-*

judicavit f. pronunciavit. קָרַע eximius fuit. Sed קָרַע eximium fecit, h. e. eximium judicavit, pronunciavit &c. (diem). — Interdum et tractandi notione. E. g. נָקָה purus, infons fuit. נָקָה purum f. infontem judicavit et — tractavit, h. e. impiorum loco non habuit; veniam dedit.

c) *Reddit item sensu permissivo, conservativo et adjutorio.* Ut חָיָה vixit. Sed חָיָה vivere fecit, h. e. vivum esse permisit, conservavit, vitam conservandam juvit.

d) *Significationem Conjugationis I. (Kal) transitivam, quasi denuo transitivam reddit, sensu vel permissivo, vel adjutorio.* Ut $\text{יָלַד$ peperit. Sed $\text{יָלַד$ parere fecit, h. e. parturientem adjuvit. Unde Particip. מֵיִלְדָּת obstetrix.

3) *Ubi duxerit Conjugatio II. significationem a nomine derivato, (h. e. denominativa fuerit) notionem sortitur privativam.* Ut חָטָא f. חַטְאָה peccatum. Inde חָטָא , quasi: privare peccato, remove peccatum. Expiare. רָשָׁן cinis. Inde רָשָׁן removit cinerem. שָׁרַשׁ radix. Inde שָׁרַשׁ eradicavit. Respondet tunc Conjug. II. verbis nostris, compositis cum *ent*. E. g. *entwöhnen*; *entsiegeln*; et ex asse omnino verbo dialecti Rhenanae: *krauten*, a nomine *Kraut* (Unkraut), h. e. eruncare, evellere (herbas).

§. 126.

Conjug. III. Pohel.

Conjugatio III. Pohel, cujus amantia sunt praecipue verba geminantia P , respuentia ut plurimum Conjugata-

jugationis II. novam literae mediae radicalis ingeminationem; quam (intensae notionis causam) pensat Conjugatio III. et aequat virtute secundam, producendo syllabam priorem. (קוֹבֵל)

Conjugatio III. Pohel, *secundae* (Pihhel) gaudet omni virtute, nisi quod expers sit notionis privativae, cujus damnum sibi praestat significatione formali alia, eademque quasi *sociali*, *innuente et conatum*, qua praedita est et in sermone Arabum *). E. g. שָׁרַשׁ non est, (ut Conj. II. Pihhel שָׁרַשׁ) *eradicavit*, sed: *radices egit*; quasi: invicem implicatae sunt, seu implicari annisae sunt radices.

§. 127.

Conjug. IV. (Hiphil.)

Conjug. IV. (Hiphil) eadem fere pollet potestate, qua Conj. II. (Pihhel). Scilicet

- 1) *Cum teneat vim verbi intransitivam*, (quam jamjam exseruerat Conjug. I.) *intendere videtur significationem*. E. g. הִתְאַמֵּץ *fortis fuit* (quasi: fortitudinem exhibuit) magis valet, quam in Conj. I. אִמַּץ. Sic פָּרַח *progerminavit*, זָקֵן *senex fuit*, *rel.*, levioris videntur esse momenti, quam Conj. IV. הִפְרִיחַ, הִזְקִין *rel.* —
- 2) *Plerumque Conjugatio IV. transitivae potestatis est, sive verbum (Conj. I.) fuerit transitivum, sive intransitivum, quam reddere licet verbo auxiliari: facere, sensu pervario:*
 - a) *Significationem thematis intransitivam, transitivam reddit, innuens causam efficientem.* Ut שָׁכַב cubuit, jacuit. Sed הִשְׁכִּיב cubare fecit, h. e. collocavit. (Germ. *Liegen; Legen.*) בָּרַח fugit. הִבְרִיחַ fugere fecit, h. e. fugavit.
 - b) *Red-*

*) Vid. libell. nostr. *Erleichterte Arabische Grammatik*, §. 37.

b) *Reddit et transitivam, sensu declarativo.* Ut: צָדִיק justus fuit. Sed הַצִּדִּיק justum fecit, h. e. justum judicavit s. pronunciavit.

Interdum et *tractandi* notione, ut v. g. הַצִּדִּיק valeat et: justum *tractavit*, s. talem excepit, qualem excipere solemus justum.

c) *Sensu item permissivo.* E. g. נָח quiescere. Sed הִנִּיחַ quiescere *facere*, h. e. finire, permittere. Quietem concedere. (Sed ex Nr. a. esset: ad quietem perducere; quietum reddere.)

d) Significationem Conjugationis I. (Kal) transitivam, forte et, ut Conj. II. denuo transitivam reddit, sensu vel permissivo, vel adjutorio. Vid. Conj. II. 2. d.

3) *Sortitur interdum et significationem privativam.* Ut יָרַשׁ possedit. Inde הִרְיֵשׁ (ex Nr. 2. esset: possidere fecit; sed recurrit et sensu *privativo*:) *sede pepulit.* נָכַר peregrinus fuit. הִכִּיר agnovit.

4) *Jussum atque imperantis voluntatem notat variuscule.* Ut עָמַד stetit. הִעֲמִיד (esset, ex Nr. 2. a. collocavit. Sed occurrit et sensu:) *stare jussit.* (Stehen heissen.)

§. 128.

Conjug. V. Hithpahhel.

Conjugatio V. Hithpahhel, (passiv. Conjug. II.) *vim passivam* evehit plerumque in *reciprocam*. Etsi Passivorum omnium ea sit indoles, ut facillime adspirent ad potestatem reciprocam; Conjugatio Hithpahhel et reliquae, quarum character est syllaba הָ in fronte posita, vim reciprocam adamant quam maxime.

1) *Vim passivam* exserit v. gr. in הִתְפַּרֵּק ruptus, disruptus est. הִשְׁתַּכַּח oblivioni traditus est.

2) *Reciprocam*, in הִתְנַאֵל contaminavit se.

3) Quoties Conjugationem II. (Pihhel) licet interpretari verbo: *facere*; toties Conjugationem V. (Hithpahl.) reddere licet: *fieri*, vel *facere se*, sensu vario. E. g.

a) *Reddere se*, ut טָהַר mundus fuit. Pihh. טָהַר mundum fecit (reddidit). הִטָּהַר mundus, purus factus est, f. talem se reddidit.

b) *Gerere se*, ut חָזַק fortis fuit. Pih. חָזַק fortem fecit, reddidit. הִתְחַזַּק fortem gessit se. Unde fit, ut notio interdum videatur simpliciter *intransitiva*. E. g. הִתְאַבֵּן rubuit. (הִתְבַּשֵּׁשׁ erubuit. הִתְאַבֵּן lamentatus est. rel.)

c) *Simulare; jactare se*, ut: עָשָׂר dives fuit. עָשָׂר divitem fecit (judicavit). הִתְעַשָּׂר divitem se jactavit; simulavit opulentiam. Prov. XIII, 7. (רִשׁ pauperem esse. הִתְרַשָּׁשׁ simulavit egestatem. *ibid.* Vid. Conj. IX.) הִתְחַלָּה aeger fuit. הִתְחַלָּה simulavit aegritudinem.

4) Interdum Conjug. V. notionis est *frequentativae*, sensu, quam in Conj. II. activa, ut videtur, *graviori*. הִלָּךְ itavit. הִתְהַלָּךְ quas. frequentius itavit. —

§. 129.

Conjug. VI. Hithpohel.

Hithpohel esse *Passivum* Conj. III. notum est. Quod restat, ejusdem ac Conj. V. est potestatis, praeterquam quod et involvat *conatum alternum* et *significationem quasi socialem*, prouti Conj. III. activ.

§. 130.

Conjug. VII. Niphal.

Conjugationi VII. Niphal inest

1) Vis simpliciter passiva, ubi Thema fuerit *notionis transitivae*. Ut נִשְׁמַר custoditus est, a them. נִשְׁמַר custodivit.

2) Sin

- 2) *Sin intransitivae notionis fuerit verbum Conj. I. quaerenda primum significatio Conjugationis II. (Pihhel) vel IV. (Hiphil), quâ passive inflexâ, habebis Conjugationis VII. (Niphal) veram significationem.* E. g. *הִלֵּךְ* ivit, ambulavit. (Conj. II. Pihhel *הִלֵּךְ* ambulare fecit. Hinc) Conj. VII. *נִהְלַךְ* ambulare factus est.
- 3) *Passiva cum sit Conjugatio, obtinet et potestatem reciprocam.* E. g. *נִשְׁמַר* custoditus est, et custodivit se, cavet sibi. *נִקְרַב* sistere se.
- 4) *Involvit conatus alterni notionem et significationem socialem.* E. gr. *נִדְבַר* colloqui. *נִשְׁפַּט* disceptare iudicio.
- 5) *Videtur et sortiri significationem frequentativam.* E. g. *נִדְבַר* dictitavit.
- 6) *Quin et activae potestatis speciem prae se fert, sed speciem tantum, eamque fallacem.* E. g. *נִשְׁעַן* incubuit. Sed hoc est primitus: *נִשְׁעַן* Suffultus, innixus est. *נִלָּחַם* pugnavit. — Sed cogitandum tum de significatione thematis primaria, superstite in Aramaeismo: *נִסְדִּיָּא*, minatus est, tum de formali Conj. VII. (Nr. 4.) unde prodit: *נִסְדִּיָּא*, minati sunt sibi invicem; quod est pugnantium. Inde pugnandi notio.

§. 131.

Conjug. VIII. Pith-hel.

Rarissimus est Conjugationis usus, significationis, apud Hebraeos, incertae; *passivae* ut plurimum et *reciprocae* apud Arabes. Ejusdem videtur esse et apud Hebraeos *).

§. 132.

Conjug. IX. Pohlel.

Conjugationis IX. in verbis quiescentibus *ו*, respuentibus Conjugationem II., ne movenda esset med.

H 2

rad.

*) *הִלֵּךְ* pro *הִלֵּל* illust. R. *הִלֵּל*. Vid. Lex. nostr.

rad. quam oportet quiescere, usus est creberrimus, rarior in verbis aliis. (§. 125. Pih.)

Ejusdem omnino ac Conjug. II. potestatis est. (§. 125.) (E. g. רָעַן viruit, frondosa fuit arbor. IX. קוּמַם admodum frondosa f. a. קוּם stetit. IX. קוּמַם stabilivit *rel.*)

§. 133.

Conjug. X. Schiphel.

Nusquam locorum sacrorum obvia in verbis; rarissimum est et in nominibus illius vestigium: שִׁלְהַבַּת flamma. Frequentior est apud Aramaeos *) et forma quasi passiva apud Arabes †).

§. 134.

Conjug. XI. Hithpohlel.

Conj. XI. Hithpohlel, cujus (loco quintae, Hithpahhel) amantia sunt verba quiescent. װ, (sicut amant *nonam* (Pohlel), quum a secunda (Pihhel) sint fere aliena), cum V. (Hithpahhel) ejusdem omnino est potestatis, passivae scilicet, reciprocae *rel.* (coll. §. 128.) nisi quod, ad instar III. et VI., et societatis notionem involvat. E. g. הִתְלוּצֵץ mutuo ludificare.

§. 135.

Conjug. XII. P-hohel.

Conjugatio XII. (اَقْبُوْبِيْ קְבוּבִיל) semel occurrit in Participio: מַחְצוּצָר tuba clangens. 1 Par. XV, 24. Them. חֲצוּצָרָה. Occurrit et nomen inde petitum חֲצוּצָרָה tuba.

§. 136.

*) שִׁלְהַבַּת etc. etc.

†) سَقَبِل pro اَسْتَقْبِل. Forma activa foret سَقَبِل, cujus amantes sunt Aramaei.

§. 136.

Conjug. XIII. Pihwél et Passiv. Hithpahwel.

Conjugationis XIII. (הִתְקַבֵּל Pass. קִבֵּל) Arab.

(اَقْبَلَ) rarissimus est usus, a verbo שָׁחַ cum recesseris, quod hujus Conjugationis, forma passiva (הִשְׁתַּחֲוָה) loco Conj. V. amantissimum est.

§. 137.

Conjugationes reliquae XIV — XX.

(Vid. Gramm. nostr. Hebr.)

- 1) Conj. XIV. P - halhal (קָבַל בַּל), *ingeminat* non litteram unam, ad instar Conj. II. et IX., sed duas; repetit enim syllabam posteriorem integram, unde colligas, potestatem Conjugationis esse *intensivam*. E. g. סָחַר סָחַר undequaque circuivit. Them. סָחַר circuivit &c.
- 2) Conj. XV. Pih - p'hel. (קָבַקַב Pass. קִבְּקַב) *ingeminat* syllabam verbi priorem, unde et significationem intensam esse, ejusdemque ac Pihh. potestatis, colligere licet. E. g. יָפָה יָפָה pulcer fuit. יָפִיפָה pulcrum reddidit. Pass. pulcer redditus est.
- 3) Conj. XVI. (הִקְבִּיל f. הִקְבִּיל) ut הִשְׁמָעִיל. Quam autem nil, nisi leviuscule mutatam, vel potius, inserto א, auctam formam esse Conjugationis IV. (Hiph.), verisimile.
- 4) Conj. XVII. (קִיַּבַּל) ut הִיָּכַן, הִיָּכַן, הִיָּכַן (unde Hebr. הִיָּכַל) *vel*. Retulerim ad Conj. III. crediderimque *intensivae* potestatis esse.
- 5) Conj. XVIII. (תִּקְבַּל) unde תִּרְגַּלְתִּי gressus formavi. תִּחַרְרָה unde Fut. תִּתְחַרְרָה pugnabis. Part. תִּתְחַרְרָה pugnans. תִּפּוּץ (formae תִּקְבַּל) unde תִּפּוּצוֹתֵיכֶם

תפוצותיכם disperſi vos. — Vi gaudere videtur transſitiva et quaſi Pihhelica. — *Targum. Chald.* תרגם expoſuit, tranſtulit; unde תרגום expoſitio, tranſlatio.

6) Conj. XIX. (מקבל) unde נמבזה 1 Sam. 15, 9. Sed de hac Conj. admodum dubito. Quid? ſi vocabuli monſtrum lectionis varietatem indigita-
verit?

7) Conj. XX. (קום. Them. קמקם. Them. סבב. Them. סבסב). Amant hanc Conjugationem verba et quieſc. ע et gemin. ע ab uſu Conjugationis II. (Pih.) aliena. — Ingeminatas exhibet literas radicales primam et tertiam, reſecta media. Ingeminat quaſi ſignificationem, h. e. intendit, et poteſtate valet Conjugationis II. (Pihhel) niſi quod plerumque videatur non-nihil amplior. (§. 125.)

Ex hac quidem Conjugatione prodeunt nomina (vel quieſc. ע, vel gemin. ע) quorum literae prima et ſecunda ſunt plane eadem. E. g. בבל (ex בבלל Them. בלל) ex כרר reſecta ſemel litera tert. rad., quae primo loco erat pronuncianda.

F I N I S.

XX VII 87

Hezel, Wilhelm Friedrich,

Institutio Philologi hebraei

Hala 1793

L.as. 190#Beibd.2

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10572036-5

VD18 1460129X-001